

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 11 – LISTOPAD – CENA 15 Kč

MUSÍME SI POMÁHAT

4 Ohlédnutí za sezonou

5 Pomoc s pečováním

6 Co je to dron?

10 Doktor, který vrací zrak

16 Filmová místa na Hluboké

18 Trocha historie

21 Zajíc

22 Hasiči

23 Záviš na výletě

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 11 – listopad 2020. Ročník 51.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zápisů povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p - 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Člověk současný, uvláčený morbidními zprávami, které se na něj hrnou od sousedky, z novin, televize a internetu, má co dělat, aby trochu optimismu pohledal. Ale kdo hledá, najde. Nejen v některých časopisech, ale i v realitě kolem nás. Všimli jste si například, že jsou k sobě lidé milejší a vstřícnější, a že se na sebe více usmívají, i když to někdy přes roušky musíme odhadovat třeba jen podle pomrkávání očí?

Jsem šťastná, protože se mi dostalo vědeckého ujištění, že právě „**přátelskost se zřejmě už v šeru dávných věků stala důvodem rozvoje mimořádných mentálních schopností člověka**“. A to je povzbuzení, že to s lidstvem nakonec nemusí dopadnout úplně špatně...

Zatímco pomoc příbuzným nebo členům vlastní tlupy patří v přírodě ke standardním jevům, laskavost vůči neznámým je extrémně vzácná. Lovci mamutů by se pravděpodobně nepodělili o pečenou mamutí kýtu na česneku s cizincem, který se hladový zatoulal k jejich jeskyni. U lidí posledních staletí však už v oblasti soucítění o takovou vzácnost nejde. Michael McCullough, americký psycholog, ve své knize *The Kindness of Strangers* (Laskavost cizinců) zkoumá, proč si homo sapiens postupně osvojil vlastnost, která se z hlediska evoluce zdá být zcela neúčinná – totiž laskavost vůči cizincům.

Otřepané tvrzení „silnější vyhrává“ Darwinovy teorie přírodního výběru, podle níž přežívají ti nejzdatnější, zřejmě neplatí. Jsou totiž i další vědci, kteří dokazují postupný vývoj člověka k altruismu – dobročinnosti, nesobeckosti, nezištnosti. A mají důkazy. Domnívají se totiž, že k evolučnímu vítězství druhu homo sapiens vedl zvláštní druh přátelskosti, kterému se říká kooperativní komunikace. A tak přestože byl homo erectus ve své době úspěšnější, používal pazourek a naučil se ovládat oheň, a přestože poté zazářil neandrtálec, tvor s impozantní fyzikou (v době ledové rozhodně praktičtější) a s podobně velkým mozkem jako my – přesto evoluční závod před 25 tisíci lety nakonec vyhrál náš subtilnější předek – člověk rozumný, homo sapiens, a záhy ovládl planetu. Rychlostí, která nemá v její historii obdobu.

Domestikace, tedy šlechtění směrem k přátelskosti, vyvolává v organismu celého druhu výrazné změny v produkci testosteronu a serotoninu. První z hormonů způsobuje větší agresivitu, druhý naopak zklidňuje a posiluje pozitivní emoce. Obě látky přitom během vývoje specificky modulují tvar lebky. Důkazy na dochovaných kosterních pozůstatcích z různých období tak naznačují, že naši předkové skutečně prošli jakousi hormonální přestavbou směrem k nižší impulzivitě, lepší sebekontrolě a vlídnějšímu vztahu vůči světu. A tyhle změny postupně přeprogramovaly funkce lidského mozku, bez nichž by homo sapiens nepostavil pyramidu, nedoletěl na Měsíc ani nevymyslel iPhone.

Nám již známý psycholog se domnívá, že z úrovně našich pravěkých instinktů nás k vyšší úrovni altruismu vedla určitá zlomová období, kdy se lidstvo muselo vyrovnat s krizovou situací, a laskavost vůči jinak „neúčinným“ cizincům se nabízela jako nejrozumnější odpověď.

Věk soucitu se začal prosazovat v období, kdy po Zemi chodil Budha, Lao-c', Konfucius, Aristoteles a Ježíš – a všichni hlásali v různých variantách neslýchanou věc – milujte své bližní jako sebe sama. Takzvané zlaté pravidlo bylo v myšlení člověka tehdy horkou novinkou... Dobročinnost sice mnohdy vznikala z „egoistických“ příčin – například věk prevence se prosazoval ve středověku. Zhruba v polovině druhého tisíciletí, kdy dramaticky narůstala majetková nerovnost a s ní i armáda hladových nebožáků na ulicích středověkých měst. Vzdělaněm tak postupně došlo, že žebráci s mizernou hygienou zásadně přispívají k šíření epidemií. V prozíravějších městech tak vznikaly první koncepce boje s chudobou s cílem ochránit zdraví populace...

Autor knihy *Laskavost cizinců* uvádí impozantní statistiku už z dob nedávných – téměř třicet tisíc Evropanů pomohlo za druhé sv. války pronásledovaným Židům, deset tisíc Američanů se pyšní Carnegieho medailí za pomoc bližním v nouzi s **nasazením vlastního života**. A 150 dalších ročně **anonymně daruje ledvinu** člověku, kterého nikdy nepoznají a neužijí si jeho vděčnost, což je experty považováno za nejkrajnější projev altruismu vůbec. Miliardy darované na charitu tuhle přehlídku lidské velkorysosti jen korunují.

Otázka, zda je člověk ze své podstaty spíše dobrotivý altruista, nebo sobecká bestie, provází lidstvo od nepaměti. A nejspíš ještě dlouho bude. Ať se o odpověď pokoušejí filozofové, evoluční biologové nebo společenští vědci, málokdy bývá závěr jednoznačný. Tvář homo sapiens se v závislosti na dobové náladě a výzkumných trendech jednou jeví sympatická a jindy pořádně temná.

Rok 2020 nabízí k podobnému přemítání ještě jednu knihu renomovaného badatele, který stran lidské povahy také dochází k překvapivě optimistickým závěrům. Zabývá se i vlivem domestikace na vlastnosti zvířat, a je to moc zajímavé téma. *Survival of the Friendliest* (Přežití nepřátelštějších) amerického evolučního antropologa Briana Hareho a australské výzkumnice primátů Vanessy Woods rovněž přináší na základě letitých výzkumů převratnou hypotézu, že vlídnost člověka se stala nejen příčinou jeho triumfu v dějinách, ale je také zdrojem jeho mimořádných rozumových schopností.

„Ona křehká výbava by zároveň měla sloužit jako *memento*. Člověk se sice prosadil díky své tendenci k přátelství a naučil se pomáhat těm, které nezná, potoky krve protékající dějinami však dokládají, že tahle dovednost je velmi podmíněná a nejistá. S pocitem ohrožení se snadno zvrtné v pravý opak. Jsme zároveň ten nejtolerantnější a zároveň nejnelibostnější druh na planetě.“ píše Brian Hare.

Bohužel je to docela zjevné na našem chování i během současné pandemie. Někdo se chová jako neandrtálec a debil a někdo zodpovědně a přátelsky jako člověk rozumný.

*S použitím článku „Lidé jsou hodní“
autora Petra Třešňáka, časopis Respekt*

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat příslušníkovi městské policie, panu Michalu Saitzovi, za příjemné a rychlé vyřízení při ztrátě peněženky. Byla bych ráda, kdyby i ostatní příslušníci měli takový přístup. Ještě jednou děkuji!

S pozdravem, Božena Růžičková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům,
kteří v měsíci listopad oslaví významná výročí

Jubileá:

Marie Šimková	91 let	Hroznějovice
František Pečenka	90 let	Munice
Otilie Chalupová	85 let	Hluboká nad Vltavou
Marie Kuboušková	80 let	Hluboká nad Vltavou
Zdeněk Fuka	75 let	Hluboká nad Vltavou
Eva Sislová	75 let	Hluboká nad Vltavou
Ivan Michl	75 let	Hluboká nad Vltavou
Marta Brašničková	75 let	Hluboká nad Vltavou
Blažena Cirklová	75 let	Hluboká nad Vltavou
Marcela Tesařová	75 let	Hluboká nad Vltavou
Karel Ouška	75 let	Hluboká nad Vltavou

Zlatá svatba:

Manželé Jan a Blažena Cirklovi a Josef a Věra Slepíčkovi
oslaví „Zlatou svatbu“ – 50. let společného života.

Narodili se

Frauenholzová Izabela	Hluboká nad Vltavou
Oliver Antropius	Hluboká nad Vltavou
Matěj Tomášek	Hluboká nad Vltavou
Matyáš Froulík	Hluboká nad Vltavou
Vladimír Šrámek	Hluboká nad Vltavou
František Josef Šrámek	Hluboká nad Vltavou

Opustili nás

Marie Kadlecová	Hluboká nad Vltavou
Jan Klomfar	Hroznějovice
Věra Lískovcová	Hluboká nad Vltavou
František Zeman	Hluboká nad Vltavou

**Pokud si nepřejete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno ve společenské kronice,
oznamte to prosím na matrice radnice Hluboká
nejméně s měsíčním předstihem.**

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

▪ Rada města projednala dokončení a převzetí BIKE PARKU v Zámostí. Rada byla informována o nutných doplňujících pracích a o nutných nákladech na dokončení celé akce. Rada dále jednala o zpracování provozního řádu a následném převzetí správy zařízení pod TJ Sokol Hluboká.

▪ Na základě vyhodnocení čerpání rozpočtu bazénu je zřejmé, že bude nutno rozpočet navýšit o cca 300 tis. Nedostatek prostředků se jeví v položce související s odvody na zdr. a soc. pojištění – zde se projevila vyšší potřeba pracovníků a brigádníků na zajištění desinfekce a úklidu v souvislosti s opatřeními proti covidu. Další navýšení je u vody, elektřiny a nákupu materiálu a dále na opravy a údržbu.

▪ Město Hluboká podalo žádost o příspěvek do grantového řízení „Stromy“ Nadace ČEZ na výsadbu stromů do nového rozšířeného chodníku v ulicích Nad Parkovištěm a Zborovská. Projektová dokumentace počítá s výsadbou 11 stromů do chodníku. Žádost byla schválena.

▪ Město má záměr provést stavební úpravy budovy bývalé úpravny kaviáru v areálu bývalého lesního závodu u parku na objekt mateřské školy. Pro realizaci stavebních úprav je třeba vypsát výběrové řízení na zhotovitele 1. etapy – jedné poloviny budovy, která bude pronajata spolku Hluboká

v pohybu. Rekonstrukce druhé poloviny bude realizována až v dalších letech, v případě získání dotace. Z výběrového řízení na zhotovitele vyšla firma Demostav, dalšími náklady jsou na stavební dozor, zajištění elektřiny a plynu, úpravu venkovních prostor apod.

▪ Společnost ČEZ, a. s. nabídla městu reklamní spolupráci při akci „Rozsvěcení vánočního stromu na Hluboké 2020“.

▪ MŠ Schwarzenbergská školka provedla na základě požadavku na umístění dalších dětí do předškolního zařízení rozšíření o další třídu. Vlastní třída je dokončena, ale na základě požadavku hasičů a hygieny je nutno vytvořit nový vchod do této třídy včetně šatny. Z důvodů minimalizace nákladů byl vytvořen návrh na zřízení nového vstupu na jižní straně školky a vytvoření šatny ze stávajících sklepních prostor. Vstup do nové třídy by byl po stávajícím schodišti. Všechny dotčené prostory bude nutno zrenovovat, na schodišti přemístit potrubí topení a vybavit novým nábytkem.

▪ Město hodlá v příštích letech vybudovat novou hlavní čistírnu odpadních vod. Jako nejvhodnější byla projektantem vybrána lokalita u Židovského rybníka mezi silnicí a areálem rybářských sádek.

AKTUÁLNĚ Z KARLOVA HRÁDKU

Další etapa konzervace dochovaných zdí Karlova hrádka byla dokončena! Znamená to zvýšenou opatrnost při pohybu zejména v prostoru kaple. Na koruně původní zdi kaple je rozprostřena směs hlíny a osiva travin, které zde musí zakořenit a celý povrch zpevnit. Dále bylo odstraněno torzo buku nacházejícího se v tomto prostoru, který je nyní připraven na budoucí archeologický výzkum.

Město Hluboká nad Vltavou děkuje za finanční podporu z Havarijního programu Ministerstva kultury a dotačního programu Jihočeského kraje Kulturní dědictví.

Mgr. Lucie Jozová

CESTOVNÍ RUCH A KULTURA NA HLUBOKÉ – OHLÉDNUTÍ ZA SEZÓNOU

Dne 30. 9. 2020 se sešla jak Komise pro cestovní ruch a kulturu, tak subjekty podnikající v cestovním ruchu, aby společně zhodnotily sezónu 2020 a podělily se o zkušenosti v této nelehké době. Město na podporu kultury zorganizovalo během celých prázdnin kulturní program na hlubockém náměstí. Navýšil se také rozpočet na tradiční akce jako např. MFF Voda, moře, oceány a nově byly představeny veřejnosti zájmové akce jako veteránská rallye South Bohemia, Hluboká fandí parasportu, klubové dny Harley Davidson nebo Timber sport tak, aby se co nejvíce prodloužila

sezóna na Hluboké. Tyto akce prokazatelně vrátily finanční podporu města zpět mezi ubytovatele a další subjekty navázané na kulturu, sport a cestovní ruch v našem městě. Další podpora plynula do našeho regionu ve formě příspěvku na ubytování, kdy hotely nabízely slevy svým klientům.

Nemalou roli v udržení města na vrcholu zájmu turistů měla i destinační společnost Budějovicko, která se postarala o úspěšnou kampaň na sociálních sítích i v médiích. Subjekty cestovního ruchu tyto naše aktivity vřele uvítaly. Hlubokou navštěvovaly zejména rodiny s dětmi, vzrostl zájem o plavby, nově vybudovanou ferratu, sportovní areál a samozřejmě zámek a ZOO. Návštěvnost hlavních turistických atrakcí byla během července a srpna rekordní. Během podzimu a zimy nás samozřejmě čeká propad. Avizované podzimní akce byly zrušeny nebo přesunuty a všechny subjekty se musí potýkat s dopady aktuálních vládních nařízení v souvislosti s nemocí Covid-19. Již tradiční adventní Andělská Hluboká je v přípravách. Na prosinec máme připraveny různé verze – podle momentální situace a vládních nařízení. O programu vás budeme informovat na FB profilu, webu města a mobilním rozhlasem.

Chtěl bych popřát všem pevné zdraví a trpělivost v této nemilé době.

Jindřich Soukal - komise cestovního ruchu a kultury

ORANŽOVÝ ROK NA HLUBOKÉ 2020

V rámci projektu se každoročně koná několik významných a oblíbených akcí. Patří mezi ně akce Hlubocké sportovní hry, která se konala 5. září a Slavnosti vína v sobotu 19. září. Říjnové Rybářské slavnosti bohužel z důvodu aktuálních vládních opatření v boji proti šíření Covid-19

neproběhly. Stejně tak konání adventního programu Andělská Hluboká se bude odvíjet dle aktuálních opatření.

Město Hluboká nad Vltavou děkuje za reklamní partnerství Skupině ČEZ v projektu Oranžový rok na Hluboké 2020.

**JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ**

**GENERÁLNÍ PARTNER
ORANŽOVÉHO ROKU**

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU NA HLUBOKÉ 2020

Od neděle 29. listopadu 2020 se můžete těšit na letošní rozsvícení vánočního stromu na hlubockém náměstí.

Město Hluboká nad Vltavou děkuje za reklamní partnerství Skupině ČEZ v projektu Rozsvícení vánočního stromu na Hluboké 2020.

Aktuální dění na Hluboké můžete sledovat na fcb profilu města, na www.hluboka.cz nebo pomocí aplikace hlubokanadvltavou.mobilnirozhlas.cz.

PEČUJETE DOMA O SVÉ BLÍZKÉ?

• Můžete se obrátit na poradnu Pečuj doma

Pečuj doma Diakonie ČCE nabízí služby poradny pro pečující v Českých Budějovicích, která bude probíhat na adrese Žižkova 12 ve 2. patře, 370 01 České Budějovice – každé pondělí od 10.00 do 13.00 hodin.

Poradna je určena všem, kteří se doma starají o své blízké. Na pečující zde čeká poradkyně týmu Pečuj doma Monika Marušková, od které se můžete dozvědět například to, na jaké příspěvky a dávky máte nárok, jak o ně požádat, jak si uzpůsobit domácnost, jaké kompenzační pomůcky používat nebo jaké podpůrné služby můžete využít ve své životní situaci.

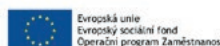
Pečuj doma Diakonie ČCE pořádá zdarma také cykly akreditovaných kurzů pro pečující, jako například Ošetrovatelský kurz, Péče o člověka s demencí a další, kde můžete prohloubit své dovednosti v domácí péči. Další aktivitou jsou podpůrné skupiny pro pečující, které poskytují prostor pro sdílení zkušeností a psychickou podporu pečujícím. Veškeré služby poradny Pečuj doma jsou poskytovány bezplatně.

Více informací a podrobné programy najdete na www.pecujdoma.cz, na těchto stránkách také naleznete interaktivní mapu pomoci, která vám pomůže najít pečovatelské, ošetrovatelské a další služby ve vašem okolí.

Mimo uvedené hodiny poradny můžete Moniku Maruškovou kontaktovat také na e-mailu: jihocesky@pecujdoma.cz a mobilu +420 704 607 839.

**Staráte se doma o svého blízkého?
PORADNA A KURZY PRO PEČUJÍCÍ ZDARMA**

Vážení přátelé,
dovolujeme si vás pozvat
na tradiční předvánoční událost

Adventní trhy
22.11.2020
10.00–16.00 h

Nádvoří Knížecího Dvora
v Hluboké nad Vltavou

I letos se můžete těšit na lidová řemesla, občerstvení,
kulturní program, živé kapry, ohnivý koš
a přátelskou atmosféru.

Sinfonie
agentura

www.sinfonie.cz

INZERCE:

ORDINACE PRAKTICKÉHO LÉKAŘE
PRO DĚTI A DOROST V HLUBOKÉ NAD
VLTAVOU, MASARYKOVA 1
PŘIJME UKLÍZEČKU.
VHODNÉ PRO ŽENY V DŮCHODU.
INFORMACE V ORDINACI,
NEBO NA TEL. 387 966 200

JOSEF JURKA – VO PRŮMYSLUVÉHO ZBOŽÍ. LIKVIDACE
SKLADOVÝCH ZÁSOB PORCELÁNU A SKLA
(talíře, misky, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice,
dekorované soupravy, růžový porcelán,
exkluzivní soupravy, cibulák, odlívky, svícny, vázy...)
Zveme Vás na předvánoční nákupy za opět zvýhodněné ceny.

VO průmyslového zboží
Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou
Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,15
Tel. 387 965 492, 603 550 963
www.porcelansklo-jurka.cz
e-mail jurka.josef@iol.cz

**Sháním ke koupi byt nebo rodinný dům
v Protivíně a blízkém okolí. Za dobrý tip
nabízím finanční odměnu až do výše 4000 Kč.
Kontakt 725 838 719.**

TRADIČNÍ ADVENTNÍ TRH V KNÍŽECÍM DVOŘE...

jestli se bude nebo nebude konat je zatím ve hvězdách. Program kina na měsíc listopad nebude – provoz KC Panorama přerušen do odvolání. Případné změny sledujte na www.kcpanorama.cz.

NĚKDO SE DÍVÁ! (Z NEBE)

Vizionář Jules Verne už před více jak sto lety tušil, že kromě letadel (ve vzduchu) a ponorek (ve vodě) nám časem začnou bzučet kolem hlavy malé technické potvůrky, a budou sloužit k různým účelům. A už je to tady! Hitem posledních let je dron. K čemu všemu dron může sloužit, nám vysvětlili ve firmě, která se chová a přemýšlí trochu jinak, než bývá obvyklé.

Povídali jsme si s jednatelkou firmy bezpečnostních služeb Eurosecur, paní Ivanou Jákovou a jejím kolegou Pavlem Černým.

Dozvěděli jsme se, že pražská adresa firmy se rozšířila ještě o hlubockou nově založenou pobočku Re-course, která sídlí v domě Podzámčí. Náplň práce se tentokrát týká vzdělávání, školení a sociálních projektů, a je nejen zajímavá, ale také nečekaně různorodá.

Myslela jsem, že jste firma, která si tak trochu „hraje“ s drony, ale právě zjišťuji, že jste firma, která poskytuje svým klientům bezpečí? A to bezpečí ve více ohledech. Nejen v bezpečnosti majetku, ale i ve smyslu sociální pomoci. Navíc mě překvapilo, že pracujete se špičkovou technikou, vyvíjíte nové prototypy dronů, a přitom je trochu nečekaně – ve vedení firmy žena.

S firmou Eurosecur podnikáme v oboru bezpečnostních a detektivních služeb už 20 let. Tato služba pořád trvá, ale rozvíjíme se i jinými směry, rozšiřujeme spektrum nabídky. A musím říct, že ve vedení firmy a mezi manažery firmy máme vlastně samé ženy. Práci dáváme zhruba 120 lidem po celé republice. V podtitulu nabídky naší firmy máme heslo: VŠE PRO VAŠE BEZPEČÍ. Poskytujeme maximálně efektivní bezpečnostní a detektivní služby a záleží nám na nejvyšší kvalitě. Jsme lídrem ve využívání a prodeji špičkových bezpečnostních technologií. V tomhle oboru se věci rychle mění, a my jdeme s dobou.

Jak konkrétně můžete pomáhat?

Obrací se na nás jednotlivci, kteří chtějí např. ověřit informace o nějaké osobě, prověřit telefonní číslo, vypátrat osobu, prověřit svůj mobilní telefon na odposlech, prohledat místnost proti odposlechu, instalovat kamerový systém... Firmy u nás hledají ochranu majetku – a my o tom přemýšlíme. Vytváříme know-how, která mají smysl a fungují. „Bezpečnostní partnerství“ je nabídka pro velké prodejní řetězce, kterým střežíme majetek unikátní metodou. Výrazně šetříme zákazníkům náklady na ochranu jejich majetku.

Bezpečnostní analýzy si u nás objednávají různé instituce včetně škol. Bezpečnostní technologie prodáváme firmám např. pro monitoring osob nebo věcí v budovách. Zabezpečíme bezpečnou komunikaci,

ochráníme před odposlechy, umíme monitorovat osoby i věci pomocí aktivních čipů...

A k tomu potřebujete drony?

Ano. Protože z praxe, zakázek, které dostáváme, nám vyplynula zkušenost, že dron můžeme využít nejen k dohlížení nad objekty a velkými plochami, ale jeho využití je mnohem širší. Proto jsme dron a jeho využívání přidali do portfolia naší nabídky. A netýká se to jenom ochrany majetku v tom smyslu, který byste od detektivní a bezpečnostní agentury čekali.

Máme vlastní vývojové středisko, kde přemýšlíme, jak moderní technologie využívat, spojit dohromady, vymyslet něco přínosného, například pro ekologické zemědělství ve spolupráci s univerzitami. ČVUT nám třeba vyvíjí softwarové technologie, ale jsme to my, kdo vedeme hlavní projekt a určujeme, k čemu by mohl být finálně použit.

Nějaký příklad z vaší praxe?

S naším speciálně vyvinutým dronem můžeme monitorovat velké plochy, například se s ním dá pěkně shora zjišťovat stav různých plodin na polích, a odborníci přehledně zjistí procenta napadení rostlin škůdci. Plocha se snímkuje, snímky se porovnávají a z té skutečnosti se pak odvodí, zda je nutný postřik plodin, na jaké ploše a v jakém množství. Napomáhá to tedy ekologickému zemědělství, protože se zbytečně nepoužívá chemie tam, kde to není potřeba, navíc to ušetří zemědělci finance, protože postřiky nejsou levné. Zemědělec ušetří, získá kvalitní plodinu a příroda je více chráněna před zbytečnými plošnými zásahy.

Díky tomu jsme se objevili i v hlavních zprávách na ČT 1, protože je zajímavé, co je to vlastně hybridní dron, který jsme vyvinuli. Napůl palivová nádrž, napůl baterie, aby vydržel déle ve vzduchu – při té práci hraje výdrž baterie svou roli. Menší drony totiž mohou být

ve vzduchu 10 – 15 minut, pak musíte přistát a vyměnit baterii.

Samozřejmě není vše jen pozitivní, občas se něco nepovede. Ve spolupráci s požadavkem vinařů jsme zkoušeli plašení špačků ve vinicích dronem. Neúspěch přišel hned napoprvé, když jsme na dron, který polétával nad vinicí, přidali hlasy ptačích dravců. Špačci si na to brzy zvykli a účinek nebyl žádný. Poté jsme vyvinuli maketu dravce, připevnili ji na dron a povedlo se, špačci se báli a odlétli.

Účely využití mohou být opravdu různorodé. Proč bychom nemohli dronem kontrolovat stav objektu, pohyb člověka, dítěte, dohlížet na pasoucí se stádo krav nebo ovcí a tak dále...

Zdá se, že evidentně máte jiný styl ochrany než některé obchodní řetězce. Snad už doba neurostlých hlídačů v nepříliš vábných uniformách mezi regály brzy nabere jiný kurz. V tomhle jdeme jinou cestou, a tu doporučujeme zákazníkům. Pokud to chtějí jinak, tak se rozejdeme, my se držíme svých osvědčených postupů. Chceme se lišit ve prospěch nejen objednavatelů služby, ale i zaměstnanců.

A proto by se hodil možná i náš nový vývojový typ: ROBOT! Souvisí to trochu i s covidem, kdy se na místech kde to jde, snaží svět nahradit lidskou práci technologií. Funguje to dobře. Začali jsme vyvíjet robota pro hlídání parků, stavenišť a podobně.

To by mělo dobře fungovat, robot se uplatit nedá!

Ono to zní banálně, ale tohle je opravdu největší slabina všech hlídacích služeb na světě – selhání lidského faktoru. Sehnat loajálního a poctivého zaměstnance je výhra. A ne každá hlídací firma (tak jako my) používá systém dvojí ochrany – objekt pod dvojí kontrolou – s najatým hlídačem, ale zároveň na dálku pod kamerami atd. Takže robot je předmětem našeho dalšího vývoje.

Dron je vlastně taky trochu takový malý robot. Kdo ho u vás řídí?

Drony máme v nabídce zhruba přes 4 roky, ale pochopili jsme, že hlavně k nim potřebujeme schopné piloty, kteří by je ovládali. Chtěli jsme tuhle práci lidem nabídnout, protože je to zajímavá technická záležitost. Spoustu lidí baví a mají o ni zájem. Jenže jsme zjistili, že neexistuje žádný kurz, žádná učebnice, možnost školení. Takže jsme se rozhodli založit „Dron akademii“ a začali si školit vlastní piloty. Naši pilotní akademii dokonce vede žena, nyní momentálně na mateřské, dočasně zastoupena kolegy. Navíc školíme také zájemce z veřejnosti, kteří sami chtějí v tomhle oboru podnikat, založit si živnost a potřebují k tomu oprávnění.

Dopracovali jsme se tedy k tomu, že jsme založili vlastní kurzy, sestavili učebnici, máme ji v tištěné i elektronické podobě, dodáváme i deníky a veškeré náležitosti, které by měl mít pilot dronu u sebe.

Vaši piloti mají o práci postaráno?

Podle typu zakázek je někdy nutné doplnit ještě pozici „operátor dronu“, je to člověk, který pilota navádí – prostě k letu je ještě potřeba odborník na dané zadání. To se týká třeba právě snímkování lesa, nebo polí, nebo nějaké stavby, technického problému. Tam spolupracuje pilot dronu s odborníkem té konkrétní oblasti, ve které ho dotyčný navádí, kam zaletět, co je přesně potřeba snímkovat a podobně... aby ta práce měla smysl. Takže firmy si pilota najmou, protože pro ně by bylo drahé a zbytečné pořizovat dron, když ho potřebují k práci třeba jen šestkrát do roka. Objednají si službu a potřebu specialisty si zaplatí.

Proto nám to přijde jako docela dobré téma pro mladé lidi, které práce s dronem baví, spojí koníček s profesí a mohou své zkušenosti s dronem využít profesně pro podobné poptávky. Létat s dronem umějí, stačí to zlegalizovat, udělat si „papíry“ a v rámci ŽL poskytovat služby fotografování či filmování dle požadavku našich zákazníků. Určitě je o to zájem.

S dronem se dají nejen natáčet videa a fotit. Dají se k němu připojit různé technologie, které sám unese. Tak jsme loni dovedli k dobrému výsledku náš projekt, vývoj našeho vlastního modulárního dronu. Ten už má 25 kilo, víc unese a zvládne, byl vyvinut v prostorách naší dílny společně s ČVUT a českou zemědělskou univerzitou v Suchbátově.

Asi nejde jen o to, umět s dronem létat, ale respektovat i zákony, legislativu... zpřísní se podmínky, aby nedocházelo k nahlížení do soukromí, nebezpečí pádu dronu a zranění lidí a podobně? Amatéri na předpisy asi moc nehledí?

Je to tak. Hodně lidí netuší, když si koupí dron, co všechno s ním mohou, ale také nesmí dělat. Existuje pojem soukromý prostor, také

nad lesem by se nemělo létat, nad veřejnými prostranstvími... I na Hluboké se často objeví dron třeba nad svatbou a podobně. Dron je sice krásná hračka, ale je to funkční stroj, má různou hmotnost, a proto s ním nesmíte létat nad hlavami lidí. Protože pokud by z 30 metrů na někoho spadl, je to nebezpečná záležitost.

Jsou drony, které vyletí až do výšky 1500 metrů a odletí na vzdálenost 2,5 až 3 km. Kdyby se nastavil program GPS, vydrží ve vzduchu kolem 20 minut.

Pokud si někde v přírodě bezstarostně létáte a poblíž přelétá třeba někdo na rogalu, balónu nebo v malém letadle, je to nebezpečné. Samozřejmě pocíťte a riziko pilota, který je ve vzduchu, jsou jiné než bezstarostnost pilota dronu, který stojí na pevné zemi. I pilot dronu musí vědět, kde a jak smí létat, musí znát základní meteorologické poučky, když je vítr, námrza, náhlá změna počasí a podobně. My jsme za zpřísnění legislativy rádi, protože pravidla být musí, a vrací to lidi k nám, do našich kurzů. Aby prošli kurzem, zvládli zkoušku a zkrátka, aby byli zodpovědní v tom, co dělají. Bez pravidel létat nelze, zodpovědnost je nutná, dron není ve vzduchu sám.

A můžete naprogramovat dronu let, nechat ho poletovat, a jít si třeba na svačinku?

Nesmíme. Platí, že každý dron má svého pilota, takže nemůžeme dělat tzv. autonomní let. Platí povinnost, že vámi ovládaný dron musíte vidět a sledovat, nesmíte ho vypustit samotný a mimo dohled.

Jinak by to šlo, ovládat dron můžete vlastně odkudkoliv, ale legislativa s tím má problém. Je to jedna z těch lišáckých zkouškových otázek: pokud skládáte zkoušku před úřadem civilního letectví, tak vás nachytají, když vám v průběhu praktických zkoušek komisař řekne: Tak leťte, jak daleko umíte, uvidíme, co zvládnete? A když odletíte mimo – konec zkoušky, doučit předpisy a přijďte si znova!

Je jednoduché dron ovládat? Není záruka zodpovědnosti už to, že dron umí řídit jen lidé, kteří nejsou úplně hloupí?

Ovládání zas tak složité není. Děti dostanou dárek – dron, a teď ho jdou s tatínkem někam vyzkoušet. A vypustí ho. V ideálu ho hezky řídíte, vpravo, vlevo, nahoru, dolů a přistát. Ale může se stát, že se zaruší GPS – a dron si začne dělat, co sám chce. Pak vy musíte umět převzít znovu jeho řízení a dostat ho bezpečně dolů. V tu chvíli není čas listovat manuálem. A to si lidi třeba dopředu neuvedomí, a když už se něco přihodí, může být pozdě.

Samozřejmě se řízení dronu dokáže naučit téměř každý. Je ale pravda, že v práci s drony, v jejich řízení jsou mladší ročníky šikovnější. Buď v tom věku umí lépe zapojovat mozkové hemisféry, jsou vycvičení z her na počítači, ovládání joysticků, což my jsme dříve neměli.

Malé děti to hned pochopí a jedou... Možná později, když se přidá nějaké filmování, snímkování, tak je dospělý potřeba, ale co se týká řízení dronů, zvládají to děti skvěle.

Lítat s dronem je sice jednoduchá věc, ale musíte vědět, že je potřeba, abyste měl souhlas majitele pozemku, nad kterým létáte. Nemusí být písemný, ale musí být. Takže město vám musí vydat povolení, že můžete létat nad zámekem, kostelem, i pokud budete létat jenom nad obecní loukou, tak obec by to měla vědět.

A kromě toho, že máte licenci, vám úřad civilního letectví k tomu ještě musí vydat výjimku, že smíte létat nad zastavěnou oblastí. Pravidla jsou obecně dlouhodobě dána, a jsou platná, je pravda, že osvěta je pomalejší a někdo prostě informovanost trestuhodně zanedbává. Pokuty ale mohou být dost vysoké.

Drony jsou určitě hezký sport pro děti a tatínky... možná i maminky.

S drony se dá létat i sportovně. Část prostoru, který máme pronajatý v přízemí domu Podzámčí, jsme se rozhodli zařídit na tréninky jako výcvikové centrum pro mládež. Následně budeme pořádat závody v létání s drony ve venkovním prostoru, samozřejmě s diváky chráněnými za sítí.

Pokud později opadnou karanténní omezení, rádi bychom spustili kroužek pro menší děti.

A pokud nám budou okolnosti přát, mohli bychom na Hluboké časem pořádat i soutěže, nejen české, ale i mezinárodní. Ideální plocha na závod stačí o velikosti fotbalového hřiště, je nutné zajistit bezpečnost diváků. V Čechách se samozřejmě soutěže provádějí, takové malé festivaly se závody, s hrami, prodejem potřeb... Výroby dronů se samozřejmě ujaly spíše čínské firmy, konkurovat jim zatím příliš možné není. Ale nějaké speciality pro fotografy a podobně se vyrábějí i v Evropě a rozhodně se kolem dronů dnes už pohybuje velká komunita nadšenců.

Cituji jednoho fanouška: „Celý život jsem se zajímal o nejmodernější technologie v letectví, filmování, elektronice a mnoha dalších oborech. FPV létání mi umožnilo nejen vše spojit dohromady, ale stalo se i mou vášní. Hned po prvních závodech mi bylo jasné, že by se měl drone racing dostat na seznam návykových látek :)“

To chápu. Ale jak chcete s drony trénovat v uzavřeném prostoru v Podzámčí?

Jde to. Na závody s drony se používají menší přístroje, připraví se pro ně překážková dráha, rozmístí se brány tak jako při závodech sportovních letadel – a tak zvané „na brýle“ závodníci prolétávají trať. Díky těm brýlím závodník vnímá závod jako by opravdu seděl v pozici pilota v kokpitu svého dronu a sleduje cestu před sebou. Jedou na čas, jedou ve dvojicích, kdo rychleji doletí. Spolupracujeme se závodním týmem sdružení Rotorama, ti jsou velice dobří!

Rotorama Liga je série FPV závodů pro domácí i zahraniční piloty s chutí soupeřit. Ligové závody jsou vždy sešlostí nadšenců, pro piloty je připraveno kvalitní zázemí, a objevíte vždy nejnovější techniku a novinky v oboru.

V souvislosti s Hlubokou je ale zajímavá další věc. Vy jste na Hluboké založili další firmu, jmenuje se Re-course, a s tou vlastně budete sociální podnik pro své zaměstnance a poskytujete také sociální služby pro veřejnost.

Protože pracujeme na poměrně progresivních a nových věcech, nemůžeme si na běžném trhu práce sáhnout po zaměstnancích, kteří by už měli odbornost nebo znalosti, které právě potřebujeme. Tak jsme vymysleli přístup, že ano, stejně si musíme lidi vychovat a naučit je vykonávání nějaké odbornosti, dobře: pojďme se chovat užitečně, vytvoříme nabídku pro hendicapované. Chceme mít spolehlivý sebraný kolektiv, který se u nás bude držet a bude u nás spokojený. Přejeme si, aby nám lidé neutíkali jinam. Takže jsme od začátku nastavili vzdělávání v oboru, což je základ, příjemné prostředí, fair trade placení, žádné podhodnocování zaměstnanců. Chceme si lidi udržet pro jejich i náš dobrý pocit. Proto jsme si zvolili férové jednání, našli příjemné místo na Hluboké, protože tady (my původem Pražáci) stejně už dlouhodobě bydlíme. Navíc Hluboká je lokačně na okraji krajského města, pro nábor lidí je tedy kde brát, Budějovice jsou univerzitní město, takže už nám funguje i spolupráce s různými vědeckými obory. Prostě všechny potřeby k dobrému směřování firmy by nám to mělo vykrýt. Možnost spolupráce a rozvoje tady je.

Je to rok a půl, co jste se nastěhovali do první kanceláře domu v Podzámčí.

Nyní máme asi 20 lidí. Uvidíme podle zakázek,

možná budeme ještě více expandovat.

Pojali jsme novou firmu Recourse, s. r. o. jako moderní vzdělávací a školící společnost, která svým klientům poskytuje ten nejkvalitnější servis v oblasti vzdělávání a umožňuje jim zvýšit uplatnění na trhu práce. Díky propojení s naší společností Eurosecur, dokážeme nabídnout lidem rekvalifikační kurzy a posléze pro ně najít uplatnění také v neustále rostoucím oboru bezpečnosti a detektivních služeb. Nabízíme workshopy v oblastech jako je sebeobrana, problematika šikany na pracovišti, nebo umíme realizovat workshop přímo na míru potřebám klientů.

S využitím možnosti zaměstnat tělesně postižené zaměstnance se jednak ukazuje, že lidé, kteří překonávají v životě nějaké překážky, dokážou v práci zabrat a ještě vytvoří skvělou pracovní atmosféru v dobrém kolektivu.

Protože každý máme svůj příběh, tak třeba se nám ukázal takový hezký životní postřeh jedné z našich zaměstnankyň. Je z Hluboké, od dětství na vozíku a nikdy si vlastně se svými spolužáky společně nemohla vyjít na zámekovou věž, když šli se školou na zámek. Díky své práci „pilot dronu“ se na tu věž může po 40 letech dívat shora a konečně vidí i celou krajinu kolem, kterou z ní všichni ostatní mohli vidět.

Práce s dronem a v dobrém kolektivu prostě člověku občas přinese do života chybějící rozměr. Vidí svět tak, jak ho nikdy předtím neviděl. Čím ještě se zabývají vaši zaměstnanci na Hluboké?

Většina týmu se připravovala na získání pilotního průkazu pro provozování dronu, někteří už je složili a někteří ještě budou skládat pilotní zkoušky. Testy s ovládáním dronu se skládají písemně i prakticky.

Část lidí pracuje na psaní příruček, něco je administrativní, někdo zabezpečuje vzdálený dohled hlídaných objektů, provozů, obcí... Další zaměstnanci pracují na PR, komunikují s klienty, připravují kurzy, které máme v nabídce.

V období jarní karantény jsme pracovali hlavně na on-line věcech, v době rozvolnění na živých kurzech. Víme, co je potřeba v rámci legislativy, takže klientům pomáháme s administrací v rámci jejich podnikání.

Právě proto, že jsme v oblasti ochrany majetku a v rámci legalizace létání dronem prakticky zainteresováni, používáme drony v reálném pracovním životě, tak se na nás začalo obracet hodně lidí s dotazy. Proto naším dalším logickým krokem jsme nakročili ke zřízení telefonní linky, na které podáváme odpovědi na dotazy veřejnosti. Jak se zachovat, pokud jsme obtěžováni drony, nahlížení dronů do soukromí, pravidla s jejich provozováním, co je s dronem legální, co není, proč jim otravuje život soused a jeho dron, a co se s tím dá dělat... a podobně. To všechno jsme schopni zodpovědět, event.

poradit, jak různé situace řešit, kam se obracet, a lidé se na to ptají.

Přispíváme také k chystané legislativě v rámci EU. Jsme schopni na dotaz odpovědět, ano, tento dron lítá legálně, tento nelegálně, a můžete se proti tomu bránit a jak. Orgány, které vás proti tomu brání, jsou městská nebo státní policie, my ne. Některé tyto složky už jsme školili, edukační činnost míří i ke starostům, úředníkům na radnicích, protože oni povolují používání dronů v okruhu své obce. Určitá všeobecná informovanost už v podvědomí je, ale je potřeba, aby například strážníci přesně věděli, jaké věci zkontrolovat, pokud někoho s dronem potkají, jaké papíry k tomu dotýčný má mít, jestli má povolení atd. Pokud si občan stěžuje, policie musí vědět, jak konat v případě nelegálního provozování dronů.

To tedy jdete s dobou a ještě prospěšně pro ostatní.

My se v naší práci chováme sociálně a snažíme se naslouchat lidem a jejich nápadům. Profesí, které se v naší oblasti podnikání uplatní, je hodně. Když to seskládáme jen kolem dronu, tak jsme na 10-15 profesích, v rámci bezpečnosti se dostaneme ještě na vyšší čísla. Necháváme našim zaměstnancům možnost vlastního vývoje, podpoříme jejich talent. Pokud necháme dělat člověka to, co umí, a to, co ho baví, získáte spokojeného zaměstnance, a tím si naplníme cíl i my. Nenechat vyniknout talent, nebo na něj zapomenout, je trestuhodné. Směřovat člověka k něčemu, co mu nejde, k ničemu nevede. Zaměstnanec, který může pracovat s tím, co ho baví, je vděčný zaměstnanec. Našich zaměstnanců si vážíme a chceme, aby o tom věděli.

Zkušenosti z našich dvaceti let podnikání jsou jasné: když je zaměstnanec u nás spokojený, chce a vydrží pro nás pracovat déle, nehledá si jiné uplatnění. U nás je fluktuace opravdu minimální. Pokud je nějaký problém, mluvíme o něm, aby se vyřešil. Snažíme se podpořit potenciál každého člověka, někdy nás on sám inspiruje k něčemu, z čeho vyjde něco zajímavého pro všechny.

Jako momentálně Linka Kompas. Spouštíme telefonní linku Kompas v souvislosti s covidem. Jedna z našich kolegů v první vlně korony pracovala na psychoterapeutické lince ve spolupráci s psychology – protože v zemi kvůli pandemii přibývalo úzkostných stavů. A tak ji napadlo, že teď bychom mohli Linku spustit tady z Hluboké, protože situace je s podzimní vlnou ještě horší. Začali jsme zkušebním provozem a dnes už jedeme naostro.

Vidím, že se opravdu nenudíte!

Ne. To nám opravdu nehrozí. Předpokládáme, že bychom časem mohli rozšířit počet našich zaměstnanců na Hluboké až na 100 – 120 lidí, a v duchu našeho sociálního projektu udržet nabídku práce pro hendicapované na 60 – 70 %.

Máme k tomu veškeré možnosti, bezbariérovost, práci, kterou mohou dokonale zvládat a cítit se u nás dobře. Pozitivní diskriminace, v tom se chceme posunovat dopředu.

Pravda je, že drony a jejich užití pro filmování či focení shora nám „divákům“ zpřístupnilo spoustu míst nejen u nás, ale i ve světě. A nutno podotknout, že ty záběry jsou nádherné, líbezné a že je krásné poznávat naši republiku tak, jak si ji mohou prohlížet ptáci. Je to úžasné obohacení nejen dokumentárních, ale i hraných filmů. Hlubocko, Třeboňsko, Šumava... Naše krajina je skutečně pohádková. A navíc, jak říkáte, drony ještě mohou pracovat ve prospěch mnoha dalších profesí.

Technologie, která lítá, to je asi 30 % úspěchu. K tomu ještě přistupuje kvalita techniky, kterou nese. Spektrální kamera, radar... Dnes pracujeme s moderní technikou, dříve byly k dispozici jen analogové kamery, dnes jsou k dispozici IP kamery.

A pak je důležitá technologie dole na zemi, když přistanete. Kdo a jak ji zpracuje. A to je právě příležitost pro naše zaměstnance. Zkrátka, na práci dronů navazuje mnoho dalších řemesel, které se dohromady musí sladit, aby výsledky byly dokonalé.

Těch oblastí, kde se drony začínají využívat, přibývá každým dnem. Využíváme je nejen my, zemědělci, vědci, filmaři, ale třeba realitní kanceláře, aby nemovitost ukázaly nejen zevnitř, ale i z nadhledu...

Budeme držet palce všem vašim plánům. Hlavně těm, co se konají u nás na Hluboké. Ale neodpustím si ještě jedno přání: nějaká veselá detektivní historka pro naše čtenáře. Nebyla by?

Za dvacet let praxe ve firmě jsme opravdu nějaké posbírali. Víte, že se věnujeme omezování krádeží v obchodech. A děláme to skrytě, naši lidé pracují v civilu a beze zbraně, s kamerovými systémy a podobně. Před pár lety jsme řešili

případ v jednom marketu, v zoo koutku se ztrácely akvarijní rybičky. Byly to vzácnější druhy, nebyly tak úplně laciné. Neustále se řešila špatná inventura a úbytek těch lepších kousků, obvyčejné bez problémů přežívaly, ty vzácnější byly odepisovány z různých příčin. Škoda už šla do sta tisíc... Nějaký zaměstnanec... Bylo jasné, že je někdo kradě, ale jak je odnáší z prodejny? A jak to dokázat?

Pracovnice, která oddělení vedla, vlastnila rovněž malý zoobutik i s prodejem akvarijních rybek, zboží tedy obdobné. Dobře, ale jak ty rybičky může nepozorovaně odnést z prodejny? Po měsíci sledování se zjistilo... popisují slovy detektiva: Dotyčná pracovnice má při příchodu na směnu menší řadra, než když pracoviště opouští. Zkrátka dotyčná pašovala rybičky v podprsence a vzhledem k tomu, že to dělala opravdu dlouhou dobu a škoda šla do statisíců, byl to nakonec i trestný čin. Detektiv zkrátka sledoval vše bystrým okem, takže si správně všiml i nuance ve velikosti řadry.

eurosecur

WWW.EUROSECUR.CZ

Více než dvacetiletá tradice

Firma Eurosecur, s. r. o. byla založena v Praze v roce 1996. Za více než 20 let působení v oboru komerční bezpečnosti získala zkušenosti a rozsáhlé odborné technické znalosti a svým zákazníkům tak garantuje nejvyšší kvalitu služeb. Technika a logika jsou ve firmě koníčkem. Eurosecur, s. r. o. provozuje vlastní technické vývojové středisko, sleduje nejnovější trendy a testuje nejmodernější bezpečnostní technologie. Tým odborníků napříč všemi oblastmi komerční bezpečnosti je schopný připravit a zrealizovat optimální bezpečnostní řešení i do 24 hodin. Vše sladí do skvěle fungujícího celku, vyškolí obslužný personál a je po ruce, pokud potřebujete poradit.

MODULÁRNÍ DRON

Předmětem projektu byl vývoj modulárního dronu, který má sloužit především jako univerzální zařízení pro kontrolu ploch a sběr informací z plochy v takovém rozsahu, jakém to doposud zvládají pouze pilotované letecké prostředky. Modularita dronu v první řadě umožňuje podvěšení optických termospektrálních a dalších přístrojů, které zajišťují sběr a případné vyhodnocování sebraných dat. Na základě takto prováděného sběru dat pak dojde k jejich vyhodnocení a výzkumu a vývoji aplikací UAV. Projekt řeší problém sběru dat z velkých ploch, kdy tato data není možné dát dohromady jinak, než pomocí leteckého snímkování a následného zpracování, což je jak časově, tak finančně velice náročné, nehledě na to, že není možno zajistit v případě akutní potřeby sběr okamžitě, ale až dle časových možností nejbližších letišť a letištních služeb. To má za následek získání takových dat se zpožděním, které se může například v případě povodní, rozsáhlé plošné kontaminace vod či půdy, případně zasažení škůdci, projevit velice nepříznivou bilancí následných opatření. Na základě provedeného VaV pak vzniknou také praktické aplikace k řešení jednotlivých identifikovaných problémů.

Cílem projektu byla kombinace moderních metod výzkumných činností, za dominantní efektivní pomoci bezpilotních prostředků / dronů, a dalších moderních technologií. Zejména při získávání, sběru, zajištění relevantních dat a jejich následné odborné vyhodnocení realizované za vzájemné spolupráce s partnerem. Zaměření je připraveno

do oblastí průmyslového výzkumu u vodních zdrojů, ochrany rostlin, ochrany zvěře a ptactva v návaznosti na vývoj průmyslové výroby a civilizačního znečištění. Sekundárním cílem je konkrétně zaměřený experimentální vývoj efektivní platformy dronů, jimi nesených technologií a jejich následné zavedení do aplikační sféry v ekonomicky příznivé cenové hladině a uživatelsky příznivém IT prostředí. Výstupem projektu je prototyp dronu včetně souvisejícího SW vybavení.

Období realizace: 1/2016–9/2019, Eurosecur, s. r. o.

Re-course – specialista na vzdělávání

DRON AKADEMIE

Kurzy pro začínající a pokročilé piloty dronů

Tým profesionálních pilotů a školitelů je připraven vám předat své bohaté zkušenosti s bezpilotními prostředky. Kouzlo dronů je nakažlivé, zvolte si některý z našich kurzů a poznejte zajímavé lidi z různých oborů, kteří společně s vámi stojí na prahu budoucnosti.

Jsmo připraveni stát se nejen vašim průvodcem. Půjčme drony, zaškolíme, vycvičíme, vyzkoušíme, vyřídíme povolení, vyškolíme ve specializaci a vy si budete užívat novou etapu vašeho života.

SOCIÁLNÍ PROJEKT

Hlavní cíl Linky KOMPAS je na rozdíl od známých krizových linek nebo linek pomoci, vždy specializovaných na jeden problém, zaměřen na kvalitně a kvalifikovaně poskytovanou obecnou, základní službu – pomoc s definováním problému klienta, který potřebuje řešit.

KOMPAS = SMĚR, správný směr

Linka KOMPAS nabízí možnosti opakovaného ne-anonymního telefonického kontaktu, funguje jako primární péče před předáním na konkrétní krizové linky či příslušné organizace, na které přímo odkazuje.

V projektu Linky KOMPAS se jedná o kooperaci Nadačního fondu Bezbariér (www.bezbarier.eu) a sociálního podniku Re-coursu v řešení společenské situace a informovanosti cílené, ale i potřebné populace.

Nadační fond Bezbariér směřuje na podporu projektů především v jihočeském regionu, zejména pokud má znát dobře všechny organizace a navrhované projekty, mezi které chce rozdělovat získané finanční prostředky. Hlavním mottem je, že naši kolegové i partneři, kam směřuje naše pomoc, se nepřímou i přímo zapojují do práce s lidmi, kteří díky zdravotním hendikepům mají horší přístup na trh práce.

Telefon Linky KOMPAS je: 380 425 380

Fota: Christopher Briscoe

OKO – DO DUŠE OKNO

Doktor David Khorram má oči jako perský princ. Není divu, protože jeho rod pochází z Íránu, tedy z oblasti kolébky civilizace – dávné Mezopotámie, a dalších kultur, například sumerské.

Je špičkový oftalmolog, se zaměřením na oční chirurgii. Věnuje se léčbě katarakty. Zatímco ve většině zemí je operace šedého zákalu banální záležitost, jsou země, kde léčba nečeká každého, kdo ji potřebuje. Šedý zákal je příčinou 48 % případů slepoty ve světě. To znamená, že postihuje 18 milionů lidí.

Doktor Khorram nepatří k lékařům, kteří si založí praxi a žijí klidný život očního specialisty. Naopak, spolu s podobně zaměřenými lékaři cestuje po celém světě, aby pomáhal v léčbě slepoty tam, kde je to potřeba. Má na účtu tisíce operací zachraňujících zrak.

Pan doktor je sympatický muž, s příjemným smyslem pro humor, podobným tomu našemu, českému. Na Hluboké žije s rodinou už pět let.

Velký dík patří Hance Vlasákové za seznámení s panem doktorem, jí a Adamu Růžickovi děkuji za precizní tlumočení rozhovoru. Ilustrační fotografie z mise doktora Davida Khorramana: pan Christopher Briscoe – děkujeme.

Jak se vaše rodina dostala do Čech, a proč žijete zrovna u nás na Hluboké?

S mojí ženou jsem se seznámil na cestách a s rodinou jsme pak žili na ostrově v jižním Pacifiku. Naše nejstarší dcera se ve 14 letech rozhodla, že touží víc poznat svět, získat více zážitků. Dá se říct, že ostrov se jí náhle zdál být malý... Kontaktovali jsme mezinárodní školu Townsend na Hluboké, protože vyznáváme filosofii Bahá'í. Měli jsme tady přátele, získali jsme informace a dcera začala studovat na Hluboké. První rok tady byla sama, ale stýskalo se nám, cítili jsme, že se od dcery nechceme úplně odloučit. Než jsme se rozhodli, slyšeli jsme od ní, jak se jí tady líbí, líčila nám své zážitky... A tak jsme za ní s celou rodinou, s ostatními třemi sourozenci, přijeli.

A jste u nás spokojeni?

Ano, velmi.

Projel jste celý svět, poznal jste tolik kultur, jak byste charakterizoval tu českou ve srovnání s ostatními?

Rozdíly jsou obrovské. Někdo se mě na to zrovna

nedávno ptal, zda porovnávám. Ale každý prožitek života tam a tady je tak specifický, že je ani nelze porovnávat. V Pacifiku je krásné počasí, teplo, miluji jejich kulturu, protože je velmi zaměřená na komunitu a vztahy. Ale Česko zase nabízí hlubokou historii a jinou kulturu, mám rád národu Čechů. Ty životy jsou zcela odlišné a každý má mnoho krásného.

Sklon k cestování máte v rodině?

Co máme v rodině je náš sklon pomáhat. Moji rodiče byli z Íráku, a když přicestovali do USA, usadili se v malé komunitě, která byla velmi chudá. Můj otec byl dětský doktor. Od rodičů jsem zdědil touhu pomáhat, dokážu jet tam, kde mě potřebují a tam pracovat. Mám rád to dobrodružství, cestovat tam, kde je to složité, jet tam, kam jiní nepojedou.

Jak vypadá české zdravotnictví v porovnání s ostatními?

Jako rodina jsme naštěstí moc kontaktu s místním lékařstvím neměli, ale z těch pár zážitků, kdy jsme nějaké zdravotní zařízení navštívili, jsem měl skvělý pocit. Doktoři oddaní řemeslu

a vím, že v Budějovicích je jedno z nejlepších kardiologických center v Evropě.

Víte, že vynálezce měkkých kontaktních očních čoček byl český chemik Otto Wichterle? Vy jste oční lékař, jste odborník na operaci šedého zákalu, který způsobuje na světě téměř 50% slepoty. Můžeme onemocnění nějak předcházet a zrak si proti kataraktě chránit? Nebo je to o štěstí?

Tak trochu od obojího. Katarakta vzniká přirozeně stárnutím. Kdokoli z nás, pokud by žil dostatečně dlouho, by nakonec nejspíš dostal šedý zákal. Ale jsou i ovlivňující faktory. Například místa s velkým výskytem cukrovky (jako většina vyspělého světa). Jsou i místa, kde se katarakta objevuje v mladším věku než jinde. Je to spojeno s UV zářením a podvýživou – to je případ většiny zemí, kam jezdím pracovat. I kouření přispívá k pravděpodobnosti dřívějšího výskytu katarakty.

Jaká je historie léčení katarakty?

Katarakta je stará jako lidstvo samo a už staří Egypťané se ji pokoušeli léčit zapíchnutím jehly do oka a odsunutím „šedého závoje“ na duhovce. Moderní operace – kdy oční čočku nahradíme umělou čočkou – je však poměrně mladá, provádí se posledních 50, 60 let. Pokud vyjmete kataraktu a nenahradíte ji umělou čočkou, bude člověk vidět velmi špatně a bude potřebovat extrémně silné dioptrické brýle. I teď se ale neustále posouváme kupředu. Dříve jsme prováděli široké řezy, téměř centimetrové a sešivali mnoha stehy. Dnes nám většinou stačí 2 mm bez stehů, a to se brzy zahojí. V Etiopii máme trochu jiný postup, ale i tak je podobně kvalitní. Větší řez, ale také bez stehů.

Při výjezdech do Etiopie, a jiných zemí, máte velký problém s úrovní a vybavením operačních sálů?

Záleží na konkrétních místech. V univerzitních městech mají vybavení téměř jako u nás. Když ale vyjedeme do venkovských oblastí, tam kvalita samozřejmě klesá.

V oblastech, kam jezdíme, samozřejmě většinou kvalitní vybavení a personál postrádají. Proto si vše vezeme s sebou – 30, 40 lidí, veškeré vybavení... To je ve všech zemích, které navštěvujeme, podobné. Ve větších městech mají vše, ale čím dál se od nich vzdalujete, tím je vybavení prostší.

Jak se vůbec oční chirurg trénuje, jaký talent potřebuje? Klidné ruce?

Ano, klidné ruce a mnoho trpělivosti. Je to postupný proces. Nejdříve se budoucí doktoři jenom dívají, jak operují ti zkušení. Pak si základní pohyby trénujeme v laboratoři, na kravských, ovčích, prasečích očích. Řezy, šití. Pak si můžeme snazší části operace zkusit pod dohledem zkušeného chirurga. Teď máme už i počítačové simulátory. Postupně pomalé krůčky a rozvíjení všech potřebných znalostí.

Jsou rozdíly v očích různých lidských ras? Jaké oko se operuje snáz?

Rozdíly jsou zcela minimální. Některé národy mají třeba o trochu hlubší oči, tak může být těžší se k nim dostat, ale jinak máme oko víceméně všichni stejné. Není v tom prakticky rozdíl.

Někde jsem četla, že na kataraktu víc trpí ženy.

Není to úplně tak, jak to vypadá. Katarakta postihuje jak muže, tak ženy víceméně rovnocenně, ale v mnoha zemích nemají ženy stejný přístup ke zdravotním službám jako muži. Proto se může zdát, že ženy postihuje víc, ale ve skutečnosti jen méně žen má možnost ji vyléčit.

To mají asi lidé radost, když je operujete a oni zase vidí.

V mé vlastní nemocnici na ostrovech, kde jsem pracoval 20 let, tak se s těmi lidmi vídám často, znám jejich rodiny a samozřejmě jsou vděční. Ale například na misích se v podstatě s pacientem vidíme jen dva dny. První den je operuji, druhý den jim sundám obvazy a pak už se rozloučíme. Tam je to spíše o okamžité reakci, tancují, jásají, ale příště už jedeme zase jinam a staré pacienty nepotkám.

Počítáte si, kolika lidem jste vrátil zrak?

Ne, neznám ten součet. Většinou si to počítáme přímo na místě – „dnes jsem odoperoval 40 případů“. Ale dohromady to neschítám.

Jak dlouho taková operace trvá?

Záleží na šikovnosti doktora. A na vybavení. V mé ordinaci to je 10 – 15 minut. V Etiopii používáme jinou techniku, která je pro mě trochu méně zažitá, takže tam se pohybují většinou kolem 20 minut. Ale ti nejzkušenější doktoři to zvládnou třeba za 5 minut. Proto stihnou třeba 80 nebo i 100 operací za den.

Horší se lidem zrak stále více? Hodně nás nosí brýle. Je to ovlivněno civilizací? Bude to lepší, horší?

Mé zaměření je velmi specifické, na kataraktu. Netroufám si spekulovat v obecné rovině. Ale co se mé práce týče, vím, že díky naší snaze počet lidí s kataraktou stále klesá. Katarakta se dá vždycky odstranit. Pokud je někdo slepý kvůli šedému zákalu, je to jen proto, že nemá přístup k léčbě. To se má práce snažit změnit. Ale problémů se zrakem je mnoho, o těch nemohu soudit. Počet slepců s kataraktou se díky lékařským organizacím stále snižuje. Problém dneška je COVID. Každý rok přibude asi 5 000 000 nových případů slepoty z důvodu šedého zákalu. Když oční specialisté nestíhají 5 milionů operací ročně, tak případů zase začne narůstat. Po dobu asi 20 let jsme to celkové číslo stále snižovali, ale když teď nebudeme operovat tolik jako dříve, může nás situace po pár letech zase dohnat zpátky tam, kde jsme byli...

Nebýt problém s koronou, jakým dalším překážkám čelíte?

Je mnoho praktických problémů, ale ty většinou vznikají z problémů politických, úrovně té země. Často máme problém dostat naše vybavení přes hranice. Je v tom hodně byrokracie.

Chyba není v jednotlivých státech, ale v tom, že nespolupracují, neexistuje žádný globální systém. Někde je doktorů až příliš a někde není žádný. Svět by musel spolupracovat, aby tyto problémy odstranil. Je to podobné s koronavirem, každá země má svá vlastní pravidla. I WHO seznalo, že v těchto věcech bychom potřebovali jednotnost.

Co vaše děti? Budou z nich taky chirurgové?

Má mladší dcera, která nás k vám do Čech přivedla, už je na vysoké škole. Zajímá ji udržitelný rozvoj. Druhý syn zrovna odmaturoval a také se zajímá o různé druhy rozvoje. Říká, že ho láká jezdit do zemí, kam se jiným nechce a pomáhat tam. Ještě si ale není jist v jaké oblasti, možná agrokultura, vzdělávání. Mladší dva jsou hodně vědecktí, ale asi přemýšlí spíše o nějakém inženýrství, ne o medicíně.

Vaše žena učí na mezinárodní škole.

Učí matematiku, sociální výchovu, etiku, bahaí a ekonomiku. To je všechno (dodá s úsměvem David Khorram hezkou češtinou).

Vás koronavirová krize přibrzdila. Obvykle cestujete po celém světě, a to teď nejde. Jak trávíte čas?

To, co jde, řídím na dálku. Částečně stále komunikuji s některými organizacemi, bavíme se o našich plánech, jak být efektivnější... Hodně času mi zabírá studium češtiny, studuji jazyk na Karlově univerzitě.

Takže zvažujete zůstat u nás navždy?

Než došlo k našemu stěhování do Čech, tak nás nikdy ani nenapadlo, že bychom někdy žili uprostřed Evropy. Ale od té doby jsme tak trochu

Foto: Christopher Briscoe

přestali věci plánovat, stejně to nakonec vždycky dopadne jinak. Ne, že bychom vyloženě plánovali tu zůstat, hodně totiž záleží na našich dětech, kde se ony rozhodnout žít. Bude-li to možné, chtěli bychom jim zůstat nablízku. Ale moc se nám tu líbí, a pokud děti neodejdou, tak tu zůstaneme moc rádi.

Máte čas ještě na nějaké koníčky?

Od té doby, co žiju v České republice, tak mám nastaveny v podstatě dva módy. Buď jsem někde v terénu a nemám ani minutu času navíc, nebo jsem tady a je to trochu jako dovolená. Proto jsem také založil konverzační klub – říkáme mu smysluplná konverzace – abych měl s kým si povídat, mít šanci potkávat a poznávat lidi.

Hlubočáci si vašeho setkávání moc váží a líbí se jim. Vy jste ale také napsal knihu, o čem byla?

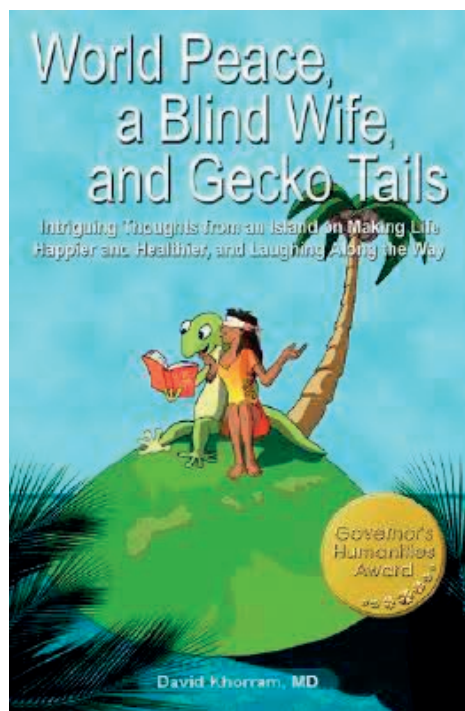
Vydal jsem dvě knihy. Jedna je spíše odborné pojednání o cukrovce. Ta mnohem populárnější je sbírka povídek z času, kdy jsme žili na ostrovech.

Tu bych ráda měla.

Já taky, bohužel nemám jediné vydání. Myslím, že se dá někde objednat, ale doručit ji sem z USA je hrozně drahé. Když jsem žil na ostrovech, psal jsem sloupek pro místní noviny. Nakonec jsem vzal 52 těch nejpovedenějších a vydal je jako knihu.

Na mezinárodní škole se vaří mezinárodně, ale ochutnáváte i naše lokální speciality? Chutnají vám?

Já české jídlo zbožňuju, ale člověk s ním musí být hodně opatrný (pan doktor je naprosto štíhlý a ve formě, přesto si významně plácá na břicho).

Jak často jezdíte na mise a kam?

S léty se to hodně měnilo, letos jsem měl původně v plánu každých šest týdnů do Etiopie na dva, tři týdny. Převážně vyučovat místní doktory, ani ne tolik operovat. I proto je pro mě ta pandemie složitá, protože jsem zrovna zahajoval

novou rutinu. Loni jsem byl dvakrát v Etiopii, v Tádžikistánu, Makedonii... A většinou jsem tam 1 – 6 týdnů.

Na kolik taková operace vyjde?

Velkou částí naší práce je učinit tu operaci dostupnou. V těch polních podmínkách jsme schopni operovat za 50 USD (cca 1200 Kč). Je to možné jen díky státním (i soukromým) dotacím a dobrovolné práci doktorů.

S jakými organizacemi spolupracujete?

S Himalayan Cataract Project, (s těmi jezdím do Etiopie), Vision Health International, Surgical Eye Expeditions International Partners for Andean Community Health a Project HOPE. S těmito organizacemi jsem jezdil na mise. Ty organizace spolu poměrně hodně spolupracují, proto nebylo těžké vybudovat vztah s tolika.

Stále máte kliniku na ostrovech?

Ano, potřebuji se taky nějak uživit. Loni jsem tam byl asi 5 měsíců, protože nám scházel doktor, ale to je poměrně výjimečné.

Chtěl byste pracovat v České republice jako doktor?

Bojím se, že to už pro mě nebude možné. Nejprve bych musel složit zkoušky z českého jazyka, speciální úroveň pro medicínu. A také bych

musel v češtině složit medicínské zkoušky. Dětské, obecné, i chirurgické (jenom ne oční). Já jsem specializován na oči a tohle jsou věci, které jsem studoval před 30 lety a od té doby je nepoužil. Nejsem si jist, že bych to zvládl v rodném jazyce, natož v češtině. A v Německu, Rakousku? Tam by to bylo podobné. Moje americká licence prostě v EU neplatí.

Foto: Christopher Briscoe

Doktor Khorram získal lékařský titul na Universitě v Kentucky, titul bakalář umění v komparativním náboženství a biologii v Northwestern University v Illinois. Je členem lékařské čestné společnosti Alpha Omega Alpha. Publikuje články v mezinárodních lékařských časopisech, je členem American Academy of Ophthalmology, American Society of Retina Specialists. Doktor Khorram je autorem knihy „Diabetic Eye Disease: Snadno pochopitelný návod k udržení zraku pro lidi s cukrovkou. Na ostrově Saipan, kde žil v letech 1993 až 2014, spoluzaložil kliniku Marianas Eye Institute a stal se jejím ředitelem. Více než dvacet let byl na ostrově jediným oftalmologem, neboli „Eye MD“ – lékařem s dalším specializovaným vzděláním ve všech aspektech oční péče.

V roce 2014 se doktor Khorram s rodinou přestěhoval do Evropy, aby jeho děti navštěvovaly Townshend International School v Hluboké nad Vltavou. Nadále cestuje do oblastí světa s nedostatečnou zdravotní péčí, kde poskytuje chirurgickou pomoc a školení ve spolupráci s místními a mezinárodními agenturami. V letech 2017-18 strávil rok v USA, v té době byl jmenován hostujícím asistentem profesora oftalmologie na University of Virginia a zakládajícím ředitelem divize globální oftalmologie. V této práci nadále pokračuje ze svého domova v České republice. Jeho práce ho zavedla do takových zemí, jako je Indie, Ghana, Ekvádor, Honduras, Haiti, Guatemala, Etiopie, Makedonie a Tádžikistán. Píše články pro časopis Ocular Surgery News o otázkách souvisejících s globální oftalmologií a bojem proti globální slepotě.

Doktor Khorram a jeho žena Mara jsou zakladatelé neziskové školy Brilliant Star Montessori na Saipanu. Doktor Khorram má širokou škálu zájmů a po mnoho let psal týdenní sloupek s názvem „Lepší život“ pro Saipan Tribune. V roce 2005 obdržel Guvernérovu cenu jako vynikající učitel humanitních věd za obsah svého týdenního sloupku, který byl publikován v knize, „Světový mír, slepá manželka a Gecko Tails.“ Kniha

se používá jako učebnice pro hodiny sociologie na Guamské univerzitě již více než deset let. Doktor Khorram je i nadále činný v neziskové činnosti související jak s rovností ve zdravotnictví, tak se vzděláváním a v současné době působí ve správní radě nadace Mona, Vision Health International a partneri pro zdraví Andského společenství. I nadále poskytuje pravidelnou podporu Marianas Eye Institute.

Katarakta

Nemoc oka, při níž se čočka zakalí, a pacient vidí, jako by se díval přes zamrzající okno. Šedý zákal je nejčastěji způsoben stárnutím. Tento typ tvoří naprostou většinu operovaných šedých zákalů, dědičnost ovlivňuje, zda šedý zákal vznikne dříve nebo později. Základního vyvolavatele však medicína dosud nezná, proto není možno stanovit ani jednoznačnou prevenci. Onemocnění se považuje za multifaktoriální (více příčin), kromě věku hraje úlohu kouření, cukrovka, složení stravy, míra znečištění ovzduší, vystavení očí ultrafialovému záření, ať už se jedná o součást slunečního záření nebo např. ze solária.

Šedý zákal může vzniknout také v důsledku trvalého užívání některých léčiv (hlavně kortikosteroidů) nebo v důsledku jiného celkového nebo očního onemocnění. Další příčinou vzniku šedého zákalu může být úraz oka, těžší oční zánět, nádor oka, metabolická a systémová onemocnění. Jinou příčinou, u vrozené katarakty, může být dědičnost nebo infekce matky v době těhotenství. Jde o tzv. kongenitální kataraktu. Příznaky: zamlžené vidění, rozostřené vidění, neostrý obraz, hlavně při pozorování předmětů do dálky, nepříjemné oslňování a citlivost na silnější světlo (například na sluneční světlo), oslňování při nočním řízení automobilu, barvy nejsou tak syté jako na druhém oku, lámou se, mají jinou intenzitu a odstín, při pohledu jedním okem se předměty jeví zdvojené až ztrojené, narůstající krátkozrakost, narůstající astigmatismus...

LISTOPAD NASTÁVÁ

já musím z domu... Tak jsem popisoval před čtrnácti lety v Hlubockém zpravodaji svůj zážitek s písněmi kapely „synků“ v hostinci U Podlešáků. Co všechno od té doby odnesl čas! Kolik přátel kolem nás navždy opustilo pohostinný „pivní stůl“, kolik jich naopak rádo zasedlo na jejich místa.

Zvláště od prvního prosince roku 2015, kdy hostinec, zvaný Lok Ham, začala provozovat paní Kateřina. Sloužila zde kuchyně, výčep, každou první sobotu v měsíci zvala sem návštěvníky oblíbená hudba bývalého „spolku synků“, vedená Mildou Bůrkou. Později hrála na dvorku hospůdky i hudební skupina Tarok.

Jako častý návštěvník musím potvrdit pravdivá slova moravského básníka Oldřicha Mikuláška: My nikdy hospody nezarmucovali a v dobrém jsme se znali.

Nová situace nastala v době „covidu 19“, hospoda opuštěná, ochranná opatření platí! Listopad opět nastal, ale zaznamenal naší smutnou „útlunu“ Lok Ham. Paní Kateřina Rybová skončila nájem hostince; ten bude renovovaný novým majitelem.

Rád, jménem stálých uživatelů Lok Hamu, děkuji paní Katce za její obslužnou činnost, za plnění našich přání! Totéž platí i obsluhujícímu personálu.

Doufáme, že i v nově upravených prostorách poskytne tato stoletá hospůdka příjemný azyl jejím návštěvníkům. Že opět „po přejití vichřice hněvu koronaviru“ se do ní navrátí i hudba a zpěv nejen „synků“.

František Kvapil

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO V ZÁŘI ZÁŘIJOVÉHO SLUNÍČKA

Kostel svatého Jana Nepomuckého je novogotická stavba, která vznikla v polovině 19. století na místě starší svatyně.

Historie

Stavební přípravy pod vedením knížecího stavitele Franze Beera byly zahájeny v roce 1844. Roku 1845 byl položen základní kámen, 2. září 1846 již došlo k zavěšení prvních zvonů pocházejících ze zámecké kaple, následujícího dne bylo poprvé zvoněno a 16. května 1847 kardinál Bedřich ze Schwarzenbergu kostel zasvětil patronovi Schwarzenbergů, Janu Nepomuckému. V 90. letech 20. století proběhla rekonstrukce stavby.

Zvony

Původně měl kostel tři zvony. Největší Josef z roku 1725 vážil přes 800 kg, prostřední Donát pocházel z roku 1629 a byl nejstarší, nejmenší Jan vážil přes 200 kg. V roce 2005 (kdy měl kostel jediný zvon), jako završení rekonstrukce kostela, byly umístěny tři nové zvony od firmy Rudolf Perner (Pasov): Jan Nepomucký, Vojtěch a Václav.

Varhany

O zakázku na stavbu varhan v roce 1845 usilovaly dvě varhanářské firmy. Christoph Erler z Vídně a Hloušek a Vocalka z Prahy. Vybrán byl Hloušek a Vocalka za podmínky, že svůj návrh dvoumanuálových varhan se 14 rejstříky rozšíří ve druhém manuálu o 2' Principal a 11/3' Rauschquint. K realizaci v této podobě došlo v letech 1846–1847.

Foto: Tobiáš Brodec

PĚVECKÝ SBOR ZÁVIŠ

Tak jako ostatní sbory, nesmí zpívat ani náš ženský pěvecký sbor Závěš podle vládních příkázání v rámci ochrany proti nákaze covidem. Bylo líp – třeba na sborovém víkendovém setkání v AMU Poněšice, kam si zpěvačky rády zajíždějí odpočinout a utužit vzájemné vztahy. A potkat se s umělci odjinud, třeba s herci Miroslavem Etzlerem a Zuzanou Slavíkovou.

FESTIVAL HUDEBNÍ LÉTO HLUBOKÁ 2020 V ČASE PANDEMIE PŘEKVAPIL I HOSTUJÍCÍ UMĚLCE

Jeden z nejstarších festivalů v České republice poznamenala letošní opatření vydaná v souvislosti s onemocněním Covid-19. Festival Hudební léto Hluboká si každoročně zakládá na žánrové pestrosti, díky které se vždy dařilo přilákat publikum různého věku i hudebního cítění.

Program letošního již 64. ročníku sliboval od 22. července do 19. září sedm koncertů a jedno talk show. Organizátory ale čekalo několik zásadních rozhodnutí. „Festival se začíná připravovat v podstatě vzápětí, když skončí předchozí ročník. Účinkující se objednávají s velkým časovým předstihem. Situace, která od března nastala ohledně výskytu koronaviru, a hlavně opatření s ním spojená nám přidělala spoustu starostí. Zvažovali jsme, zda festival vůbec spustíme,“ vzpomíná dramaturg festivalu Petr Píša z agentury Sinfonie, která hlubocký festival pořádá společně s Alšovou jihočeskou galerií.

„I když byly velké tlaky z mnoha stran, ustál jsem je a jako jeden z mála festivalů jsme ho nezrušili. Ukázalo se to být jako správné rozhodnutí. Pomohl mi zdravý selský rozum. Zastávám názor, že než se před něčím schovávat, ať je to právě třeba koronavirus, je lepší ho pochopit a naučit se s ním žít. Festival se tedy uskutečnil a poslední zářijový koncert byl dokonce vyprodaný. To do Hluboké zavítal častý host festivalu – 4TET v čele s Jiřím Kornem. Vokální kvarteto nabídlo své originální pojetí známých melodií,“ říká Petr Píša.

Až na závěrečný koncert se restriktce významně podepsaly na návštěvnosti. „Když se sankce o prázdninách trochu uvolnily, lidé na koncerty chodili, snažili se být odvážní. Přesto se návštěvnost koncertů pohybovala kolem sedmdesáti procent. Jsme sice spokojeni, když ale vše sečteme, tak letošní rok byl na hraně. Chci poděkovat všem partnerům, kteří nám finančně přispěli, včetně města Hluboká nad Vltavou, bez kterých bychom festival nedali vůbec dohromady.“

Nejvíce by ale dramaturg festivalu Petr Píša chtěl poděkovat divákům. „Že přišli, tím mi udělali dvojnásobnou radost. Největší zájem měli o zábavný pořad režiséra Zdeňka Trošky. Ten podobně jako zpívající právník Ivo Jahelka dodal návštěvníkům hodně optimismu. Jako organizátoři jsme byli překvapeni, že v závěru těchto dvou komorních pořadů celý sál stoupl a tleskal vestoje. Obzvláště mně to překvapilo v případě pana Trošky, který vlastně jen vyprávěl,“ popisuje atmosféru Petr Píša.

Dodává, že velký dík si zaslouží i všichni umělci, kteří přijeli vystupovat. „Marek Eben, Dasha, Robert Křesťan říkali, že jsou to prakticky jedny z jejich mála koncertů, které nebyly zrušeny. Udělali to, co bych očekával od politiků nebo médií. Místo výhrůžných projevů a katastrofických scénářů dávali lidem naději a říkali: Bude to dobré, vše zvládneme.“

Organizátoři letošního ročníku festivalu zrušili jen dva koncerty. Jeden sólista porušil smlouvu tím, že pět týdnů před koncertem nebude v okruhu padesáti kilometrů vystupovat. „Týden před našim koncertem zazpíval na náměstí v Českých Budějovicích, kde byl vstup zdarma. Návštěvníci si pak určitě nekoupí vstupenku za 290 korun k nám, takže jsme jeho vystoupení pro porušení smlouvy zrušili. Druhý ze zrušených koncertů se měl konat mimo Hlubokou, ale zástupce majitele objektu měl obavy, aby se někdo na koncertu nenakazil a nevymáhal pak náhradu škody. Na této open air akci jsme předpokládali účast 500 až 600 návštěvníků,“ uzavírá bilanci letošního už 64. ročníku festivalu Hudební léto Hluboká jeho dramaturg Petr Píša z agentury Sinfonie.

Festival uspořádaly agentura Sinfonie, s. r. o. a Alšova jihočeská galerie Hluboká nad Vltavou za finanční podpory Města Hluboká nad Vltavou a dalších partnerů.

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR JE UZAVŘENA

navštivte Virtuální výstavu COVID 2020 na www.knizecidvur.cz. Vážní zájemci o vystavená díla v galerii volejte 604 207 826 – Marie Hanušová.

FILMOVÁ A POHÁDKOVÁ MÍSTA VE MĚSTĚ

HLEDÁME MÍSTA, KDE SE NA HLUBOKÉ FILMOVALO

Paní učitelka Helena Žípková nám připomněla pár filmových míst... a některá další jsme našli na webových stránkách (filmová místa.cz). Pohádku Pyšná princezna si s Hlubokou spojíme všichni, ale natáčených filmů i pohádek, ba i hororů tudy prošlo mnohem víc. A určitě další časem přibudou.

Rybník Křivonoska, ze záběru, kdy se pytláci chystají na výlov rybníka

MLHY NA BLATECH

Československo, 1943. Režie: František Čáp. Předloha: Karel Klostermann (kniha). Kamera: Ferdinand Pečenka, Václav Jan Staněk, Bruno Stephan. Hudba: Jiří Srnka

Hrají: Zdeněk Štěpánek, Marie Blažková, Vladimír Salač, Jarmila Smejkalová, Terezie Brzková, Rudolf Hrušínský, Jaroslav Zrotal, Jaroslav Průcha, Marie Nademlejnská, Josef Kotapiš, Helena Smolová, Vilém Pfeiffer, František Kreuzmann st., Miloš Nedbal, František Roland, Vladimír Řepa, Otto Rubík, František Filipovský, Rudolf Deyl ml., Alois Dvorský, Vladimír Šmeral, Jan W. Speerger...

Tehdy mladičká Jan Hrušínský st.

KOMEDIANTI

Paní Žípková vzpomíná na maringotku v záběru, s národem milovaným hercem Jaroslavem Vojtou u Podhradského rybníka

Drama Komedianti se natáčelo v Československu v roce 1953 podle předlohy Ivana Olbrachta. Režie: Vladimír Vlček. Kamera: Rudolf Stahl ml. Hudba: Jan Kapr,

Hrají: Jaroslav Vojta, Ladislav Pešek, Jaroslav Mareš, Alena Martinovská, Marie Vášová, Rudolf Hrušínský, Libuše Zemková, Svatopluk Beneš, Marie Nováková, Theodor Pištěk, Věra Kalendová, František Filipovský, Eva Jiroušková, Josef Hlinomaz, František Klika, Bohuslav Kupšovský, Aleš Podhorský, Bedřich Vrbský, Václav Švec, Václav Trégl...

BLOUDĚNÍ

Drama / Psychologický. Československo, 1965. Režie: Jan Čuřík, Antonín Máša. Kamera: Jan Čuřík, Ivan Šlapeta. Hudba: Jan Klusák.

Hrají: Jaromír Hanzlík, Jiří Pleskot, Jiřina Jirásková, Vladimír Šmeral, Alexandra Myšková, Jana Brejchová, Jiří Holý, Miroslav Macháček, Nataša Gollová, Jan Kačer, Taňa Fischerová, Alena Bradáčová, Jiří Adamíra...

DÝMKY

s krásným Janem Kačerem a ještě krásnější Janou Brejchovou..., paní Žípková si vzpomíná na jejich romantické setkání v parku, a také že při filmování na cestě k zámku v záběrech filmaři tvořili iluzi honu, klusali koně a běhali psi...

Film Dýmky, komedie, v koprodukci s Rakouskem, se natáčel v roce 1966. Režie: Vojtěch Jasný.

Hrají: Walter Giller, Gitte Hænning, Juraj Herz, Václav Lohniský, Josef Hlinomaz, Vladimír Hrubý, Stanislav Litera, Jaroslav Štercl, Karel Effa, Vladimír Menšík, Oldřich Velen, Richard Münch, Jana Brejchová, Jan Kačer, Jana Andresíková, Waldemar Matuška...

PAN TAU

Hrdinové oblíbeného seriálu Pan Tau se objevili na mnoha místech na Hluboké. Na Podskalské louce, na zámku, u Munického rybníka...

Film v koprodukci Československo / Německo / Rakousko 1971-78. Režie: Jindřich Polák, Předloha: Ota Hofman (kniha), Scénář: Ota Hofman, Jindřich Polák. Kamera: Josef Vaniš, Jaroslav Tuzar, Vladimír Malík, Miloš Petrolín. Hudba: Jiří Bažant, Vlastimil Hála, Jiří Malásek, Jaromír Vomáčka.

Hrají: Otto Šimánek, Josef Aleš, Františka Alešová, Jana Alešová, Marta Alešová, Karel Augusta, Josef Bek, Karel Bělohradský, Svatopluk Beneš, Josef Beyvl, Josef Bláha, Mahulena Bočanová, Jiřina Bohdalová, Robert Boreš, Ella Bouřilová, Jana Brejchová, Vlastimil Brodský, Josef Brozman, Jiří Bruder, Gustav Bubník, Otto Budín, Slávka Budínová...

JEŽERNÍ KRÁLOVNA

Česko / Německo, 1998. Režie: Václav Vorlíček. Scénář: Miloš Macourek. Kamera: Rudolf Blaháček. Hudba: Ondřej Soukup.

Hrají: Max Urlacher, Jitka Schneiderová, Ivana Chýlková, Jan Hrušínský, Jiřina Bohdalová, Miroslav Táborský, Rudolf Hrušínský ml., Jan Niklas, Sunnyi Melles, Jaroslava Obermaierová, Ludovít Cittel, Karel Polišenský, Jiří Hálek, Bohumil Klepl, Roman Vejdovec, Jiří Tomek, Valérie Zawadská, Jan Hraběta, Marek Raab, Svatopluk Matyáš...

Princezna Odetta a princ Viktor se prochází po zámecké zahradě. Herci na záběru: Jitka Schneiderová, Max Urlacher.

HOTEL HERBICH (TV SERIÁL)

Hotel Herbach si přesvědčivě zahrál tehdy nově rekonstruovaný hotel Štekl.

Česko, 1999. Režie: Hynek Bočan. Scénář: Petr Zikmund. Kamera: Ivan Šlapeta. Hudba: Ladislav Simon, Zdeněk Barták

Hrají: Blanka Bohdanová, Jiří Langmajer, Barbora Munzarová, Simona Postlerová, Jan Kačer, Květa Fialová, Zuzana Bydžovská, Zlata Adamovská, František Němec, Pavel Kříž, Rudolf Hrušínský ml., Jan Hartl, Miroslav Donutil, Martin Dejdar, Klára Jerneková, Jitka Asterová, Veronika Freimanová, Svatopluk Beneš, Anna Polívková, Veronika Žilková...

Seriál sice nezaznamenal velkou diváckou odezvu, ale náš Štekl tady máme jako na dlani...

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Film v koprodukcii Československo / Německo, z roku 1990.

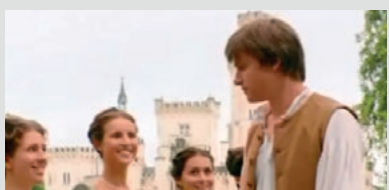
Režie: Stanislav Párnický, Předloha: Jacob Grimm (kniha), Wilhelm Grimm (kniha), Kamera: Laco Kraus,

Hrají: Dana Dinková, Jozef Adamovič, Judy Winter, Gedeon Burkhard, Karel Heřmánek, Milena Dvorská, Pavol Mikulík, Zdena Studenková, Raoul Schráníl, Radan Rusev, Lubo Gregor, Zora Kolínska, Olga Zöllnerová, Jaroslav Vrzala, Martin Polách, Adela Gáborová, Peter Bzdúch, Ivan Matulík, Anton Živčic, Ján Géc, Anna Šišková, Dana Morávková, Jaroslav Rozsíval, Jozef Dóczy, Daniel Králik, Tibor Bogdan, Andrea Timková, Vladimír Kostovič, Ján Kramár, Dorota Nvotová, aj.

Ano, v tomto filmu hrál krásný Gedeon Burkhard, známý u nás ze série Komisař Rex, ženami zbožňovaný krasavec...

ČERTOVA NEVĚSTA

Česká pohádka z roku 2011 režiséra Zdeňka Trošky, pár záběrů je od rybníka Nadýmáček u Hluboké, a na nich víla Leknína a pohádkový hrdina Štěpán.

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Pohádka/Rodinný/Muzikál. Česko, Dánsko

Natočeno v roce: 2014. Režie: Jan Svěrák.

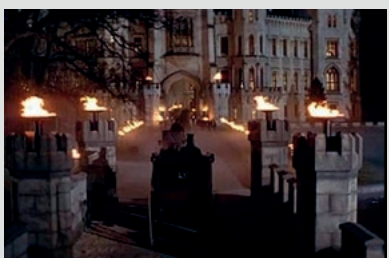
Hrají: Vojtěch Dyk, Tomáš Klus, Zdeněk Piškula, Gabriela Míčová, Oldřich Kaiser, Adam Drábek, Zuzana Norisová, David Matásek, Kamil Halbich, Jan Holík, Jiří Lábus, Miroslav Táborský...

UNDERWORLD: BLOOD WARS

Horor. Země původu: Spojené státy americké, natočeno v roce: 2016. Režie: Anna Foerster.

Hrají: Kate Beckinsale, Theo James, Lara Pulver, Charles Dance...

... a také se zde na plátně ukáže hlubocký městský strážník Patrik Brožek. Krásné propojení s filmem Underworld (Podsvětí) totiž nastalo při natáčení filmu v zámku a v Alšově galerii – na castingu si mladého muže vybrala česká agentura, kývla i produkce americké společnosti. Náš urostlý městský strážník na nabídku samozřejmě kývl a byla to tak jeho první zkušenost ve filmu.

RYTÍŘI ZE ŠANGHAJE

Akční komedie; USA

Hrají: Jackie Chan, Owen Wilson, Fann Wong, Donnie Yen...

NA POČÁTKU TU STÁL GOTICKÝ HRAD

Vydáváme se na prohlídku reprezentativních pokojů a hned v úvodu se od průvodce Petra Dědoucha dozvídáme, jak přišel zámek ke svému názvu. Kdysi na nádvoří stála hluboká studna, podle jiné verze dostal zámek svůj název podle hlubokých lesů.

Ve 13. století tu král Václav I. nechal postavit strážní gotický hrad. Díky mocenským sporům byl pod jeho branami roku 1290 stat Závěš z Falkenštejna. Od té doby Hluboká vystřídala řadu majitelů. Mezi významné majitele patřili Pernštejnové, kteří v roce 1490 založili rybník Bezdrav, druhý největší v Čechách. V roce 1561 koupili hlubocké panství páni z Hradce, kteří o dva roky později nechali hrad přestavět na renesanční zámek. O barokní přestavbu se zasloužil Adam František Schwarzenberg. Jeho život bohužel ukončila kulka z pušky císaře Karla VI., otce Marie Terezie, na lovu u Brandýsa nad Labem.

Přebývali tu korunní princ Rudolf i politik Brežněv

Současnou podobu získal zámek za Jana Adolfa II. Ten, ovlivněn četbou Scottových románů, snil o staré dobré Anglii. Ostrovní zemi dokonce dvakrát navštívil, podruhé roku 1838 při příležitosti korunovace královny Viktorie. Anglická architektura ho inspirovala natolik, že zámek nechal přestavět do novogotické podoby.

Většinou však přebýval ve špinavých zájezdních hostincích, kde byli nevitánymi hosty švábi. Snad proto se rozhodl vybavit Hlubokou hostinskými pokoji, aby jeho hosté měli stejný komfort jako on sám. A že hostů nebylo málo! Často tu pobývali Valdštejnové, jedním z hostů byl i korunní princ Rudolf, syn císaře Františka Josefa I.

V 60. letech pobýval ve zdejších prostorách i sovětský politik Leonid Iljič Brežněv.

Šlechtic demokrat

Posledním majitelem z rodu Schwarzenbergů byl Adolf, který přišel na svět na Hluboké 18. srpna 1890 jako prvorozený z osmi dětí krumlovského vévody a knížete Jana Nepomuka II. ze Schwarzenbergu a kněžny Terezie, rozené Trauttmansdorfové-Weinsbergové. Narození potomka doprovázelo 101 výstřelů z děl granátnické gardy v Českém Krumlově.

Adolf byl vychováván jako dědic Schwarzenberské primogenitury a připravován k převzetí rodinných majetků v jižních Čechách a na Šumavě. Od dětství byl veden k humanitním vědám a umění, podstatnou částí výchovy byla četba.

Po maturitě se Adolf zapsal na Právnickou fakultu pražské Karlo-Ferdinandovy univerzity, kde získal v červenci 1914 titul doktora práv. Za první světové války se přihlásil jako dobrovolník do armády a s Turky se dostal až do Damašku a Bejrútu. Orientální kultura v něm probudila touhu po cizích krajích a cestování.

Oženil se až ve čtyřiceti letech s lucemburskou princeznou Hildou Sofií, princeznou Lucembursko-Nasavskou. Manželský pár sdílel vášeň pro lov,

přírodu a botaniku a většinu volného času trávil na loveckém zámku Stará obora. Na sklonku 30. let tu založili malou zoologickou zahradu.

Před totalitou uprchl do Afriky

Když se roku 1933 dostal v Německu k moci Hitler, zakoupil Adolf farmu M'pala nedaleko Nairobi v Keni. Jedním z důvodů byla obava z vývoje v Evropě, kde očekával nástup totalitních režimů. Neshledával rozdíl mezi fašismem a bolševismem. Věřil, že azyl v subsaharské Africe by mu mohl poskytnout dočasné zázemí. Kromě adaptace moderních metod farmaření tu Adolf nechal vystavět hydroelektrárnu (část strojního zařízení dovezl z Hluboké) a zajistil zlepšení pracovních podmínek svých zaměstnanců.

S manželkou byli nadšeni krásami zdejší přírody a společně s cestovatelem Bedřichem Machulkou podnikali lovecké výpravy do okolí. Adolfovým životním snem bylo ulovit slona se stoliberními kly. Od úspěchu ho dělil jen krůček, slona ulovil. Až posléze zjistil, že druhý kel má slon zlomený. „Kdyby mě v tu chvíli někdo vyfotil, ošklivější ksicht by snad nikdy neuložil,“ vzpomínal později.

Adolf Židy vítal

Po anšlusu Rakouska Adolf Schwarzenberg prohlásil, že „pokud britští blázni budou takto pokračovat, Hitler a Mussolini budou dohromady tak silní, že nás můžou roztrhat na kusy“. Na znamení nesouhlasu nechal vyvěsit na svém vídeňském paláci černé vlajky. Po zákazu vstupu do vídeňských veřejných zahrad Židům nechal Schwarzenberg k bráně do vlastních palácových zahrad umístit ceduli „Židé vítáni“. Když byli dva schwarzenberští zaměstnanci zatčeni gestapem a uvězněni, Adolf se osobně vypravil do Berlína k šéfu gestapa Heinrichu Himmlerovi a vynutil si jejich propuštění.

20. října 1938, necelý měsíc po Mnichovské dohodě, odmítl Adolf v Českém Krumlově přijmout Hitlera a zakázal mu vstup na zdejší zámek.

Exil v USA

Správou svého majetku pověřil Adolf Schwarzenberg svého adoptivního syna Jindřicha. Farmu v Keni poskytl svému příteli Maxi Beniesovi, zatímco s manželkou uprchli do italské Bordighery, odkud přes Švýcarsko emigroval do USA. Protože Jindřich nebyl loajální s nacisty, byl schwarzenberský majetek zabaven gestapem a na všechny podniky byla uvalena nucená správa. Jindřich Schwarzenberg byl z přímého Himmlerova rozkazu zatčen a deportován do Buchenwaldu. Byl propuštěn v roce 1944, aby zbytek války strávil na nucených pracích. Jeho adoptivní otec Adolf v USA prostřednictvím Jana Masaryka spolupracoval s Benešovou exilovou vládou a intenzivně se připravoval na vyřešení situace v jižních Čechách.

Zákon Lex Schwarzenberg odporuje ústavě

Po válce však Adolfa čekalo v Československu velké zklamání. České úřady ovládané komunisty uvalily na jeho majetky stejně jako za války gestapo nucenou správu. Komunisté označili Schwarzenberga za chobotnici a germanizátora. Poslanec Bartuška prohlásil, že jihočeský lid si přeje konec schwarzenberského panství.

Ačkoliv neexistoval žádný právní podklad pro vyvlastnění Schwarzenbergova majetku, 10. července 1947 přijal československý parlament zákon č. 143/1947 Sb. zvaný Lex Schwarzenberg, zajišťující jeho majetek bez jakéhokoli důvodu. Tento zákon porušuje tehdy platnou československou ústavu z roku 1920.

Adolf Schwarzenberg prohlásil, že by mu život ve vlasti byl ostudou, protože může žít pouze ve svobodné zemi. Jeho posledním domovem se stal Katsch, malá vesnice v Rakousku, kde žil s Hildou v lovecké chatě. Příležitostně trávil čas ve svém domě v italské Bordighere, kde zemřel 27. února 1950.

Mgr. Jiřina Pouzarová

SMUTNÉ VÝROČÍ VĚTRNÉ KALAMITY – 26. ŘÍJNA 1870

POSTIHL ŠUMAVU MIMOŘÁDNĚ NIČIVÝ ORKÁN

V noci z 26. na 27. října 1870 postihla šumavské lesy zřejmě nejničivější zaznamenaná větrná kalamita v Česku. Předcházely jí vichřice v předešlých dvou letech a následovala další pohroma v podobě rozšíření kůrovce, který poškodil na našem území cca 6–7 milionů m³ dřeva. Na likvidaci polomů i boj s kůrovcem lesníci najali také řadu dělníků z ciziny. Kalamita byla zpracována až v roce 1877 a obnova lesa na polomových a kůrovcových plochách si vyžádala náklad 68 000 zlatých.

V současnosti prožíváme jednu z nejrozsáhlejších katastrof našich lesů, které jsou oslabeny vysokými teplotami i nedostatkem vláhy a pustoší je kalamitní rozšíření lýkožrouta smrkového. Lesy podléhají zkáze způsobené hmyzem na celé severní polokouli naší planety. Ve výčtu živelných pohrom však možná nejčastěji ničí a ničí naše lesy orkány a vichřice. Vítr během nich láme kmeny stromů či je vyvrací celé i s kořeny. Vznikají tzv. boudy, jejichž zpracování je velmi těžké a nebezpečné. Kmeny jsou různě napnuté, zohýbané či zpřerážené a jen pohyb v takové mase dřeva je nebezpečný. Vichřice také většinou doprovází silný déšť, sníh a mráz, který dále znesnadňuje zpracování znehodnocené dřevní hmoty.

Kalamity nejen šumavské

V minulosti čelili lesníci následkům rozsáhlých kalamit, z nichž je v našem prostředí literárně nejznámější orkán z 26. října roku 1870. Tomu ovšem předcházela podobně zničující kalamita způsobená vichřicí v prosinci 1868 (vichřice se škodou přibližně 6 milionů m³ vývrátů a polomů). Vichřice ohlásila viditelná polární záře na západním horizontu a jejímu řádění kromě lesních porostů čelily také četné šumavské stavby – na samotách, ve vesnicích i městech. Další vichřice následovala v listopadu 1869. Během tří let tak šumavské hvozdy postihla série obrovských kalamit. „Z pohledu lesa je to poměrně nedávna minulost, je to jen jedna a půl generace lesa, a přesto stále přítomná hrozba i v současnosti. Po nynějším pětiletém období sucha může taková větrná kalamita způsobit v aktuálně podmačených porostech velké polomové škody,“ říká lesník a kurátor Národního zemědělského muzea Václav Kinský.

Ta vůbec nejhorší větrná kalamita však přišla ve večerních hodinách 26. října 1870. Ohlásilo ji opět děsivé nebeské představení v podobě rudozluté záře, která byla zakrátko pohlcena šedou ponurou tmou. „Dosud ticho bylo jako v hrobě a dusno jako před letní boufou. Vtom, a touze měrou, jakou žlutá zář ustupovala šedému šeru, silněji, vždy silněji

ozýval se jakýs šum ve vzdušné říši. Bělavý mrak od severozápadu, směrem od Roklanu, objevil se nad samou zemí, hale v příšerný háv svůj vrcholy stromů, a pojednou třesk a praskot, hukot, pískot i vytí, jakoby vesmír v základech svých se bořil,“ uzavírá šumavský spisovatel Karel Klostermann dění románu Ze světa lesních samot symbolicky právě říjnovou vichřicí z roku 1870. Postkalamitní časy v prostředí dřevařů a povozníků, kteří na likvidaci následků kalamity zbohatli a dočasně prosperovali, pak věrně popisuje Klostermannův román V ráji šumavském.

Řádění vichřice trvalo celou noc. A nebyla to pouze lokální katastrofa. Škody byly zaznamenány v celé jižní polovině území tehdejšího Českého království. Dle dobového popisu Národních listů v Praze „...brala vichřice z domů tašky, cihly a prkna a poté je metala do oken tak, že místy i pod střechou šlo o život.“ Škody na majetku ve městech i lesích byly opravdu nedozírné. Na přelomu let 1870–1871 leželo jen na vimperském lesním okrese 663 000 m³ nezpracovaného polomového dřeva převážně ve stáří 80–100 let.

Šumavští lesmistři a jejich osudy

Ničivá vichřice z roku 1870 ovlivnila životy všech, kteří byli svědky jejího řádění. „Nikdo z nezúčastněných se asi nedokáže vcítit do mysli tehdejších lesníků, kteří po staletí pěstovali „své“ lesy, zařizovali nové hospodářské elaboráty a předváděli radostně svou práci kolegům, a doslova ze dne na den zbyly z jejich snažení ruiny. My, současní lesníci, ale bohužel víme, jaké to je bezmocně se dívat na mrtvé a umírající lesní porosty,“ říká Václav Kinský.

Vichřice smetla také většinu Boubínského pralesa, k jehož uchování nabádal majitele lesmistr Josef John naléhavě a několikrát. Jeho snahy vyslyšel majitel panství Jan Adolf Schwarzenberg v roce 1858, kdy „...nejkrásnější úsek panenského pralesa v jižní části Zátoňského revíru na Boubíně o 250 jitrech rozlohy byl vyloučen provždy už z jakéhokoli užívání a zůstal tak uchován k účelu vyššímu“. Z původních 140 hektarů ještě za Johnova života děsivá vichřice v roce 1870 zredukovala území na pouhých 47 hektarů. Josefa Johna ranila mrtvice právě v den předání svého úřadu 1. ledna 1871 a na její následky 24. ledna zemřel.

tisková zpráva Národní zemědělské muzeum
www.nzm.cz

720 LET OD ZAHÁJENÍ RAŽBY PRAŽSKÉHO GROŠE

Roku 1300 vydal král Václav II. horní zákoník, který stanovoval nové podmínky ohledně nakládání se surovým stříbrem. Na jeho základě byla zahájena ražba našich zřejmě nejznámějších mincí, pražských grošů. V letošním roce uplyne 720 let od vydání tohoto dokumentu i začátku ražby. Pražské groše vydržely v oběhu až do roku 1644. Pro svou kvalitu byly ceněny daleko za hranicemi Českého království.

Horní zákoník (lat. *Ius regale montanorum*), který český král Václav II. (1278/83–1305) vydal v Kutné Hoře, umožnil nejen zahájení ražby nové české stříbrné mince, pražského groše, ale přinesl skutečnou mincovní reformu. Na jeho přípravě spolupracoval český král s italskými právníky a finančními odborníky.

Zákoník, jenž je sepsán latinsky a skládá se ze čtyř knih, byl na svou dobu velmi pokrokový. K nejvýznamnějším novinkám, které tento právní dokument přinášel, náleželo stanovení jasných podmínek ohledně nakládání se surovým stříbrem. Od roku 1300 byl zakázán volný obchod a oběh neraženo stříbra, včetně vývozu do ciziny, a veškerý drahý kov vytěžený na území Českého království mohla vykupovat pouze královská mincovna.

Nově zavedený královský monopol na ražbu mincí (tzv. mincovní regál) měl podpořit soustředění výroby ražených platidel do jednoho místa, jímž se stala opevněná mincovna v Kutné Hoře, známá pod označením Vlašský dvůr. Umístění hlavní mincovny Království českého do Kutné Hory nebylo náhodné. Objev zdejších bohatých ložisek stříbrné rudy umožnil realizovat další důležitý krok v mincovní reformě Václava II. –

zahájení ražby pražského groše, který nahradil starší měnu denárovou a brakteátovou. „V numismatické podsbírce Národního zemědělského muzea se nalézají celkem 14 pražských grošů z období vlády českého krále Václava IV. (1378–1419). Tyto groše tvoří součást malého mincovního pokladu z obce Skály u Písku, který našel rolník Holeček a 21. ledna 1929 je daroval zemědělskému muzeu,“ říká kurátor Národního zemědělského muzea Martin Vlček.

Název kvalitní stříbrné mince odkazuje na Prahu, kde byly podle některých hypotéz groše krátce raženy, než se jejich ražba přesunula do Kutné Hory. Královské nařízení stanovilo, že pražský groš má vážit 3,95 g (tj. 1/64 pražské hřivny o hmotnosti 253 g) a jeho nominální hodnota měla být dána vysokým obsahem stříbra (ryzost 933/1000). Realita však byla jiná již v době panování Václava II., kdy se hmotnost prvních ražených pražských grošů pohybovala v rozmezí od 3,5 do 3,7 g. Po výtvarné stránce vycházela nová česká stříbrná mince z tourského groše, který nechal od roku 1266 razit ve městě Tours francouzský král Ludvík IX. (1226–1270). Podoba aversu a reversu pražského groše se po celou dobu jeho ražby prakticky nezměnila.

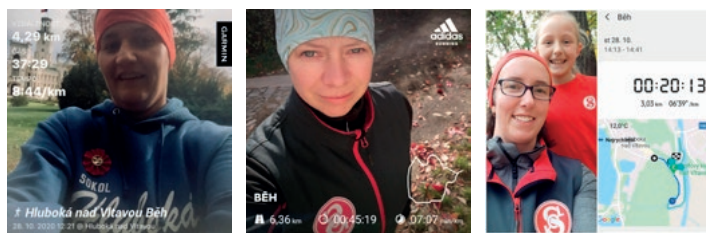
Na lící straně dominuje středu mince česká královská koruna obkroužená ve vnitřním opisu latinskou formou jména příslušného panovníka a ve vnějším opisu latinským nápisem „DEI GRATIA REX BOEMIE“ (čes. Z Boží milosti král český). Většinu plochy rubové strany vyplňuje znak Českého království (dvouocasý korunovaný lev ve skoku) doplněný latinským opisem s plným názvem mince „GROSSI PRAGENSES“ (čes. groše pražské). V letech 1533–1547 se na reversu pražských grošů objevuje i letopočet. Výtvarnou zmenšeninu grošových ražeb představovala drobná stříbrná mince zvaná parvus, jejíž hodnota odpovídala jedné dvanáctině pražského groše.

Ražba pražských grošů trvala téměř 250 let (s krátkou přestávkou způsobenou husitskými válkami) a pro svou kvalitu byly mince ceněny daleko za hranicemi Českého království. Úspěch této české středověké mince přispěl k jejímu brzkému napodobování v okolních zemích (Míšeň, Polsko, Uhry).

Pro pražské groše Václava IV. je charakteristické výrazné snížení výtvarné a technické úrovně mincí, jež byly raženy nedbale, excentricky, na špatných střížcích a často zůstaly z větší části nedoražené. Hodnotu těchto grošů nesnižoval jen jejich estetický vzhled, ale i reálný pokles hmotnosti (2,7–2,9 g) a obsahu stříbra (610/1000–630/1000). S postupným klesáním váhy a ryzosti se pražské groše neprestaly potýkat až do roku 1547, kdy byly nahrazeny stříbrnými tolary. O přetrvávající oblíbenosti pražského groše nejlépe svědčí fakt, že z oběhu byly definitivně staženy až v roce 1644 na základě patentu Ferdinanda III. (1637–1657).

Více na www.nzm.cz

SOKOL V AKCI ANEB TUŽME SE!

Sokolské kokardy na oblečení, vyvěšené vlajky, pietní akty či svíčky plovoucí po řekách. Tak proběhl Památný den sokolstva, který se slavil 8. října (v omezené míře s přihlédnutím k aktuálním nařízením), na mnoha místech České republiky a u nás na Hluboké nevyjímaje. Památný den, který se letos slavil podruhé jako významný den ČR, je připomínkou

tisíců obětí sokolů a sokolek v boji za svobodu, samostatnost a demokracii. Naši sokoláci tradičně pouštěli svíčky na lodičkách z borové kůry po řece Vltavě směrem ku Praze.

Členi i sympatizanti naší jednoty se v průběhu posledního měsíce hlásili k Sokolskému běhu republiky, jež se měl uskutečnit k oslavě vzniku naší země dne 28. října. Vzhledem k aktuální situaci nebylo možné žádný z 32 závodů v českých městech realizovat. Organizátoři Sokolského běhu republiky se rozhodli, že oslavy pojmu individuální výzvou. Každý účastník mohl vyběhnout 28. října kdekoli bude chtít. Hlubocké sokolky pohybem a radostí z uběhnutých kilometrů daný svátek oslavily! Oficiální závody se plánují o měsíc později, tj. v listopadu (bude-li to možné).

Bratři a sestry, milí čtenáři, cvičte, hýbejte se a tužte se! Nazdar!

Zdeňka Pírglová, T. J. Sokol Hluboká nad Vltavou

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

ZAJÍC MŮŽE BÝT NEVIDITELNÝ

Zajíc polní žije nejen na polích, ale i v lese. Setkáme se s ním v místech, kde nachází nejen dostatek potravy, ale kde má i vhodný kryt. Jako býložravec se živí různými rostlinami, které během léta pečlivě vybírá. Na podzim převládají v jeho jídelníčku rostliny s vysokou energetickou hodnotou. Jde především o semena trav a kulturních rostlin. Ty mu potom zajistí tvorbu tukových rezerv, tzv. sádla. Na polích okolo Hluboké se s ním můžeme často také setkat.

Nafotografovat zajíce ve volné přírodě je často tvrdým oříškem. Při setkání uprostřed lesů o nás zajíc ví vždycky dřív, než jej sami spatříme. Většinou jde o setkání velmi rychlé a než stačíme přiložit fotoaparát k oku, tak jen vidíme, jak jeho bělavé „pírko“ (ocásek) mizí mezi stromy.

Zajíc využívá k záchraně života a oklamání vetřelců hned několika způsobů. Aby oklamal predátora, který by jej sledoval podle jeho stop, ulehá do svého lože tím způsobem, že k němu nikdy nejde přímo, ale nejdříve různě kličkuje anebo se i vrací po vlastní stopě zase zpět. Potom udělá obrat a po chvíli z přímého směru odskočí do strany. Tím je stopa slepě ukončena. Dalším z jeho taktických manévru je to, že před nepřáteli, útočícími ze vzduchu, využívá své nenápadné hnědavé zbarvení, kdy se přikrčí těsně k zemi a zůstává nehybně ležet. Aby toho nebylo málo, tak zajíc má ještě ke své záchraně v záloze taktiku běhu. Jeho anatomická stavba těla mu dovoluje při běhu vyvinout rychlost 60–70 km/hod.

Já jsem jednou pořídil několik dobrých snímků z jedoucího auta. Projížděl jsem po polní cestě a na louce u Vondrova spatřil zajíce,

jak ukusoval travu. Opatrně jsem zastavil, a z okýnka auta rychle fotografoval. Než se zajíc vzpamatoval, že by mu mohlo hrozit nebezpečí, tak byly snímky uloženy v mé kameře. Ovšem své nejlepší snímky, které dosud mám, jsem pořídil při náhodném setkání uprostřed lesa před oborním plotem u Cihelny. Potichu jsem procházel mezi stromy, když v tom jsem překvapil nic netušícího zajíce. Bylo zajímavé, že se nepokusil o útěk, ale naše setkání probíhalo tak, že sedící zajíc „zkameněl“. Seděl jako přibitý. Já byl stále připraven na jeho útěk, ale on se zachoval tak, že se pomalounku centimetr

po centimetru sesouval k zemi. Najednou místo sedícího zajíce ležel přede mnou „rozplácý“ zajíc. Měl jsem před sebou postavený stav, a tak jsem mohl v klidu zajíce fotografovat. Takto strnule ležel možná půl minuty, než si to rozmyslel, najednou udělal rychlou kličku a dlouhými skoky zmizel mezi stromy. Když jsem potom přemýšlel, proč nereagoval útekem okamžitě, domyslel jsem si, že byl tak překvapen, že se domníval, že by jej útěk nezachránil. A tak se snažil alespoň o tento manévru. Znehybněl. Možná, že spoléhal, že jej nevidím, nebo že se od něho budu vzdalovat. Pokud jsem ale zůstával pořád v klidu, raději zmizel. Zjistil, že má šanci na rychlý útěk, a tak rychle pelášil pryč. Zajáci v loži také někdy zůstávají zalehlí, protože si myslí, že je vetřelec nevidí a že jen přejde okolo. Jistě se o tom přesvědčili mnozí lovci, nebo honci na honech, ve chvíli kdy přišli k zajáci téměř na dosah ruky. Někdy také zalehlý zajíc „vyskočí“, až když je člověk na jeho úrovni, nebo těsně potom, kdy jej minul a odchází. Ovšem tady šlo o jiný případ. Zajíc při setkání nejdříve seděl v listí a stále mě pozoroval, a zvažoval, jak se zachovat. Svým jednáním mi pomohl k zajímavým snímkům.

Chování některých živočichů je nevyzpytatelné. Při setkání s člověkem mohou reagovat různě. Jednou jsem při fotografování mláděte zajíce zažil i to, že mně malý „břežňáček“ napadl. Postavil se na zadní a jako starý a zkušený zajíc se chtěl bránit. S podobnými případy je možné se setkat i během odchytu do sítí, kdy dospělý zajíc již nemá na vybranou, tak se alespoň brání.

PRÁZDNINY U HASIČŮ

V letošním roce se ukázala nová nemoc – koronavirus, a asi u nás už zůstane. I v hasičárně se to projevilo. Máme desinfekci, roušky a některé činnosti se omezily, jiné přibýly. Po jarní vlně nastalo zlepšení. Škoda, že naši Mladí hasiči díky karanténě nadlouho přerušili svou činnost. O prázdninách nás zaměstnalo plno práce při zásazích. Siréna se ozývala a svolávala nás velmi často. Nejvíce nás zaměstnaly popadané stromy a obtížný hmyz. Na popadané a překážející stromy na komunikacích vyjžděla naše jednotka 10krát. Požárů bylo pět a často jely obě cisterny. Pomoc při přenášení zraněného nebo pacienta 2 krát. Obtížný, ohrožující hmyz 7 krát. Nouzové otvírání bytů 4 krát. Dopravní nehody – úklid – 2 krát. Ukázka našich aut jedenkrát. Zdařilé bylo odpoledne, kdy se konalo setkání Mladých hasičů a jejich rodičů s ostatními činnými hasiči. Krásné počasí, pohoda ve školní zahradě a vše výborně připraveno. Opékaly se burty a grilovaly se klobásy, děti měly kofolu a pro velké bylo i pivo. Každý přinesl nějakou dobrotu. Nejvíce chutnal meloun a zmrzlina. Děti i rodiče se dozvěděli, jak bude probíhat soustředění Mladých hasičů na AMU u Poněšic. Na školním hřišti probíhal i sport a hry. Tábor a soustředění Mladých hasičů proběhl 16. – 22. srpna.

Ve středu 19. srpna proběhl návštěvní den s občerstvením pro všechny. Děti dostaly nová trička a batůžky. Celý tábor proběhl bez úrazu, jen vosy útočily... Děti se naučily hodně nového, byly i hry a zábava. Vzorně se o ně staral jejich vedoucí Cedrik Klimeš, a pomáhali mu náš velitel Jirka Beneš a Láda Shrbený. Z uvedeného je vidět, že práce pro necelou dvacítku aktivních hasičů bylo dost. Ke každému zásahu vyjíždí nejméně 3 lidi, a po zásahu následuje údržba, mytí a čištění vozidel, doplnění PHM a výzbroje. Čištění a broušení pil, sušení hadic a ošetření zásahového oblečení a obuvi. I malý zásah zabere nejméně 4 hodiny.

Vyjíždí se i ve všední dny dopoledne, to dřív nebylo.

Proto tak často houká siréna.

Naše práce je radnicí dobře hodnocena a máme slíbenou novou techniku. Naše hasičárna je otevřena nejméně 2 x týdně a každý se může přijít podívat, jaké máme vybavení, a co všechno hasiči ovládají a dovedou.

Cedrik Klimeš

75. LET HASIČŮ ČERNOVÍR

Dobrovolní hasiči v Černovíru slavili 75 let své činnosti. Sbor vznikl po 2. světové válce v r. 1945. Jejich vesnice byla celá vysídlená a přišli Češi.

O povodních v roce 2002 nám přijeli na pomoc spolu s hasiči z Ústí nad Orlicí. Od té doby se stýkáme a přátelíme.

Oslavy se konaly 21. – 23. srpna. Přijeli i hasiči ze Závíšic, také ti nám pomáhali o povodních. V pátek jsme odjžděli v 7.30 z Hluboké naším Ivecem. Cestou jsme se stavěli a prohlédli si rokokový zámek Nové Hrady u Litomyšle. Muzeum ve Vysokém Mýtě s historickými auty, které karosovala firma Sodomka. V muzeu mají VOS – vládní osobní speciál s pancéřovanou karosérií, vyráběl se v 50. letech. Takový automobil byl i na Hluboké u hasičů a jako mladí hasiči jsme se v něm vozili na soutěže. Dále jsme byli v dalším muzeu firmy Stratílek, která vyráběla hasičskou techniku a čerpadla. Cestou malý pozdní oběd – opečená sekaná. Poslední zastávka v Zábřehu v konzervárně „Via Delicia“, tam jsme měli zamlouvanou exkurzi a ochutnávku. Moc dobré šťávy, džemy, masové konzervy, alkohol, nápoje a další. Dražší, ale moc dobré, přivezli jsme domů dárečky.

V 18.30 jsme přijeli do Černovíru. Přivítání, ubytování a večere. Večer posezení s přáteli v hostinci U Bobše. Sobota začala dobrou snídaní v penzionu, ve vycházkových uniformách jsme se zúčastnili mše svaté v kapli sv. Gotharda. Vzpomínka na zemřelé hasiče a požehnání záslužné práce místních. Po mši bylo společné focení u hasičárny. Výroční schůze se konala v hospodě U Bobše. Připomenutí, jak sbor vznikl a připomínka práce za uplynulých 75 let. Vyznamenání členů, kteří jsou aktivní, ocenění

stužkami pro ty, co pracují řadu let. Společný oběd a ukončení schůze. Odpoledne ukázka rolování slámy mezi hospodou a požární nádrží. Akce s menšími balíky i pro děti. Skupina červeného kříže z Černovíru připravila ukázky ošetření různých zranění i poskytování umělého dýchání. Vše si mohli přítomní vyzkoušet. Děti za sladkou odměnu. Starší hasiči předvedli požární útok na sucho z PS16. Večer zábava opět U Bobše. Spát jsme odjžděli po půlnoci. Neděle dopoledne výstava fotografií a kronik v klubovně hasičárny. Viděli jsme i plány na přístavbu hasičárny. Bude i nová věž na sušení hadic. Již měly probíhat práce, ale koronavirus to zkalil. Hlavní bod dopoledne byl pěší výlet do Dolní Dobrouče a na hrad Lanšperk.

Dolní Dobrouč je v kopcích nad Černovírem i Ústí, má zříceninu hradu v obci. Viděli jsme i kapli a menší uspořádanou hasičskou zbrojnicí. Vyhlídková věž nově zabudovaná do hradu poskytuje krásné výhledy. Oběd jsme měli v Dobrouči. Moc dobrý! Po obědě již jen poděkování, rozloučení a pozvání na setkání za rok na Hluboké. Cestou domů pouze jedna zastávka na zmrzlinu. V 18.30 nás přivítala Hluboká deštěm. Jinak nám počasí přálo a sluníčka jsme si moc užili. Jelo nás 7 členů a viděli jsme, že se budeme muset moc snažit, abychom mohli vše oplatit... Již v 19.00 hod. vyjžděla naše jednotka k požáru pneumatik a silážní jámy u Vondrova...

Karel Šantora

DEZINFEKCE PROSTOR A POVRCHŮ S TECHNOLOGIÍ ETP HYGENE AIR

Hlubocká firma Čivako nabízí moderní způsob dezinfekce. Řešení dezinfekce veřejných prostor je v době koronavirové nákazy na pořadu dne. Firma v současné době ošetřuje mateřské školky ve městě, montessori školkou, proběhla i dezinfekce restaurací, atd...

Zřejmě nastává doba, kdy se zvýšená hygiena a moderní postupy dezinfekcí stanou běžnou součástí našich životů. Pro firmu Čivako není důkladné čištění úplnou novinkou, dezinfekci ozónem a ultrazvukem dělají v autech již 15 let a na jaře při první vlně koronaviru se rozhodli své zkušenosti využít. Celé léto hledali nejlepší technologii a druh dezinfekce pro využití ve větším prostoru. Zdá se, že alespoň někteří přemýšleli o budoucnosti zodpovědně. Přeci jen jde o zdraví a je dobré si zjistit možnosti, které mohou prevenci napomoci zmírnění rizika nákazy.

Na výhody dezinfekce s nejmodernější technologií jsme se zeptali pana Petra Vejvody, majitele firmy ČIVAKO.

Můžete nám vysvětlit, k čemu je tato moderní technologie dobrá?

Patentovaná inovativní technologie ETP garantuje mikrobiologickou bezpečnost v různém prostředí, všude tam kde je potřeba zajistit dezinfekci na vysoké úrovni a splnit systémové protokoly o čištění.

Dezinfikujeme prostory venkovní, vnitřní komerční prostory, domácnosti, automobily.

Aplikace vysoce účinné dezinfekce PMC na povrchy za použití fogace – nebo-li rozptýlení účinné látky (aerosolu) do prostoru – následně napomůže bránit se možné bakteriální, plísňové či virové nákaze (včetně koronaviru). Účinnost této dezinfekce je 21 dní podle intenzity zatížení povrchu a prostoru.

Dezinfikujeme také ozónem. Při dezinfekci ozónem nesmí být v místnosti přítomno nic živého (zvířata, lidé...)

Můžete nám přeložit tu záhadnou zkratku?

Zkratku můžeme vysvětlit. ETP Hygiene Air znamená Evergreen Tecno Plants Hygiene Air. Máme generátor ozonu a generátor aerosolu pro fogaci PMC.

Jaké jsou výhody dezinfekce PMC fogací?

Není toxická pro člověka ani zvířata. Je šetrná k životnímu prostředí. Ničí viry, bakterie, plísně. Neutralizuje pachy organického původu, samotná dezinfekce je bez zápachu. Nepoškozuje povrchy (chlór bělí, alkohol vysouší) a zároveň vytváří účinnou ochrannou vrstvu.

Výhodou je také čas, je to rychlejší a přitom stejně účinné jako ozon. Jsou ale případy, kdy je vhodné použít obě varianty. Nedávno při dezinfekci fitness centra jsme použili obě metody, ozon v tělocvičnách a fogaci na hůř přístupná místa, cvičební pomůcky, šatní skříňky... Při volbě velmi záleží na prostoru a jeho využití.

Poškozuje ošetření pokojové květiny?

Dezinfekce PMC fogací pokojové květiny nepoškozuje, ale při dezinfekci ozónem je lepší pokojové květiny odstranit. Při dezinfekci ozónem nesmí být v místnosti přítomno nic živého – člověk, domácí mazlíčci a květiny doporučujeme odstranit, pokud jsou místnosti velké a výroba ozonu trvá déle jak 10 minut. Disponujeme ozonierem s katalyzací, to znamená, že po dezinfekci ozónem se spustí program na přeměnu ozonu O₃ zpět na kyslík O₂. Místnost se tedy nemusí odvětrávat a lze ji téměř bezprostředně po dezinfekci ozónem používat. U běžných generátorů ozonu tato funkce není a místnosti se musí řádně odvětrat. Ozon je perfektní na dezinfekci, ale ve vysoké koncentraci může být životu nebezpečný.

Kde všude můžeme být prostorová dezinfekce použita?

V podstatě kdekoli, ve vnitřních i venkovních prostorech. Náměstí, dvory, zahrádky, sportoviště, dětská hřiště, zastávky veřejné dopravy. Dezinfekce komerčních prostor – kanceláře, prodejny, sklady, výroby, kina, restaurace, školy, školky, tělocvičny, kostely, hotelové pokoje. Dezinfekce domácností – rodinné domy, byty, společné bytové prostory, výtahy, garáže. Dezinfekce automobilů – osobní automobily, autobusy, taxi, autoškoly, obytná vozidla aj.

Jaká je cena provedení?

Dezinfekce PMC fogací provádíme od 10 Kč/m³, prostory se cení individuálně dle členitosti a využití. Dezinfekce ozónem vychází na 350 Kč/hodina + 4 Kč/m³. Ceny jsou uvedeny včetně DPH.

Petr Vejvoda, tel.: 724 144 396

Více informací na stránkách www.civako.cz nebo na telefonu 724 144 396

Stavební firma Demostav, spol. s r.o.
se sídlem Masarykova 35, Hluboká nad Vltavou

hledá do svého týmu spolehlivé zaměstnance na pozici

zedník, pomocný dělník

Nabízíme plat 25 tisíc hrubého, stravenky, 5 týdnů dovolené, 13. plat, práce převážně v okolí Českých Budějovic. Pracovní doba po - pá 7 - 15:30.

**Nástup
ihned.**

Pokud Vás tato nabídka zaujala a chtěli byste u nás pracovat volejte pro více informací na toto telefonní číslo: p. Čerminová – 739 659 264, případně pošlete životopis na email: faktury@demostav.cz

Linka KOMPAS SPRÁVNÝ SMĚR

Linka KOMPAS není ani nechce aspirovat na odbornou linku dané specializované pomoci, Linka KOMPAS vám chce ukázat cestu, pomoci v hledání, na koho se se svou situací, problémem či trápením obrátit nebo prostě vyslechnout váš příběh.

PO - PÁ
8:00 - 16:00

380 425 380

Služba zdarma

Naše služba je pro všechny volající ZDARMA, platíte pouze za telefonát vašemu poskytovateli

Nasloucháme

Naše operátorky jsou ženy s mnoha zkušenostmi, bez předsudků, s profesionálním přístupem zachovávajícím si svoji lidskost, empatii a zájem o vás. ... a co víc jsme sociální podnik, který má drive

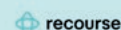

Kontakt návazné pomoci

Spolupracujeme s mnoha poskytovateli různých typů služeb a umíme vám vyhledat pro vás ideální kontakt návazné pomoci

Vážně se to vyplácí

Nabízíme možnost pravidelné spolupráce pro firmy. Zajišťujeme svým kolegům, zaměstnancům benefit zvýšení psychické pohody i odolnosti.

Linka KOMPAS je podporována NF

Staráte se doma o svého blízkého? PORADNA A KURZY PRO PEČUJÍCÍ ZDARMA

- Na jaké příspěvky a dávky máte nárok a jaké služby můžete využít?
- Jak si ucpůsobit domácnost a jaké kompenzační pomůcky jsou pro vás vhodné?
 - Jak ošetřovat vašeho blízkého u domácím prostředí?
 - Jak pečovat a udržet si zdravou mysl?
 - A mnoho dalšího...

KDY: **každé pondělí od 10.00 do 13.00 hodin**

KDE: **Žižkova 12, 2. patro, České Budějovice**

NOVĚ KURZY A PODPŮRNÉ SKUPINY I ONLINE!

Více informací na +420 704 607 839

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Město Hluboká nad Vltavou

Římskokatolická farnost
Hluboká nad Vltavou

Srdečně Vás zveme na

SVATOHUBERTSKOU MŠI

v neděli 22. listopadu 2020 od 14 hodin

v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou.

CIGAR & HUNTING CLUB